12682

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழி - சட்டநாதவள்ளலார்

அருளிய

சதாசிவரூபம்.

மூலமும் - உரையும்.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

இவர் மாணாக்கர்

வல்லை - சண்முகசுந்தரமுதலியாரால்,

சென்னை:

ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சருவசித்து௵ மகரரவி.

1888.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR MADRAS-600 090.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அநாதிமுத்தனாகிய பெருமான் அநாதிபெத்தர்களாகி
ய ஆன்மாக்களின் அநாதிமலத்தை நீக்குவான் அநாதியிலே
யே அநாதிசதாசிவமூர்த்தியாய் எழுந்தருளித் தனது ஈசான
த்திருமுகங்களினின்றுந் தந்த காமிகாதி இருபத்தெட்டாக
மங்களு ளொன்றாய வாதுளாகமத்தினின்றுந் தமிழில் சூத்தி
ரரூபமாய் மொழிபெயர்த்துச்சதாசிவரூபமென்னுமிந் நூலைச்
சீகாழிச்சட்டநாதவள்ளலார் உலோகோபகாரமாக இயற்றிய
ருளினர். சிவஞானபோதமாதி ஞானசாத்திரங்கள் பதினான்
கினிற்பழகும் பூர்வபுண்ணியமுடையாராகிய சுத்தாத்விதசை
வர்கட்கு இந்நூல் அத்தியாவசியமாய் வேண்டியிருத்தலின்,
இதனை வெளிப்படுத்துவான் ஆவல்கொண்டு சேகரித்த கரலி
கிதப்பிரதிகள் இரண்டில் முதற்கிடைத்ததற்கு ஆதிகண்டிலே
ம். இரண்டாவது கிடைத்ததற்கு அந்தங்கண்டிலேம். ஆயினு
ம் இரண்டினையுஞ் சேர்த்து ஒருவாறு திருத்திவருகையில் யா
ழ்ப்பாணம் சைவப்பிரசாரணர் ஸ்ரீமத் செந்திநாதையரவர்கள்

சுத்தப்பிரதியொன்றுகொடுக்க, இதனையேயாதாரமாய்க்கொண்டு ஆராய்ந்து ஆங்காங்கு ஆகமசம்பந்தமாய் நேர்ந்த சமுசயங்கள் திருவண்ணாமலையாதீனம் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத்தம்பிரான்சுவாமிகளால் நீங்கப்பெற்று அச்சிட்டுமுடித்தனம்.

இதுபோன்றபலசாத்திரங்களின்னும்பற்பலவுள. இவற்றுட் சென்னையிலுள்ள வித்வான்களிடத்துஞ் சிற்சிலவுள. இவ்வித்துவான்களோ அவற்றையச்சிடத்துணிகின்றாரில்லை. அச்சிட்டுவெளிப்படுத்தும்ஆவலுடையாருக்குங் கொடுக்கின்றாரில்லை. ஆங்காங்குஅலைந்துஅரிதுசம்பாதித்துஆய்ந்துஅச்சிட்டபின்அதுகுறையிதுமிகையெனப்புறங் கூறிப்பூரிக்கின்றனர். அழிகின்ற நிலையிலிருக்கு மரியகிரந்தங்களை யச்சிற்கொணர்ந்து வெளிவிடுக்கழகன்றோ? அந்தோ! இவ்வித்துவான்கள் தங்கள் பெட்டிகளிற் சேமித்துவைத்திருக்கு மேடுகளை யெக்காலத் தெந்தப்பொருட் டுபயோகப்படுத்தக் கருதியிருக்கின்றனரோ அறியேம்! அறியேம்!! இவ்வளவும் நமதுகிரந்தங்களிடத்துள்ள அன்பின்மிகுதியாற் சொல்லத்துணிந்தேம், இவர்கட்கு ஈச்சுரன் கிருபைபுரிவாராக.

இந்நூலின் சித்தாந்த முரண்கள் ஏதாவதுளதாக நமது சைவர்கள்காணின் அவற்றை நேரே நமக்குத் தெரிவித்தால் இரண்டாம்பதிப்புத் திருத்தியச்சிட நிச்சயித்திருக்கின்றனம்.

சர்வசித்து வருஷ மகரரவி

பு - க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலைவளர் குங்கும வனமுலை சுரந்த
கலைவளர் ஞானங் கதிர்மணி வள்ளத்
தநகிலை யமுதுசெய் தமலனை நோக்கி
யென்னுளங் கவர்ந்தவ னிவனென் றேத்திய
மறைத்தமிழ்க் கவுணியன் மலர்க்கழல் வணங்கிப்
பரைமுதற் பஞ்ச சத்தி களையும்
விரைவுட னைந்தொழில் விரிப்பது வேண்டி
யாக்கி யவாக னிடத்தி லருட்சா
தாக்கிய மைந்தாய்த் தம்மி லவைதிரண்
டெழிற்றொழிற் சாதாக் கியமா யதுமிவர்
நிழற்கதிர்ச் சகள நிட்கள மாகையிற்
சுத்தா சுத்த தத்துவ மிவர்தமை
யொத்தா சரிக்கு மொழுக்கமு மிவரே
யனைத்தா தார மாகையு மிவர்பாற்
றனிச்சிவன் வியாபிக மென்ற தன்மையு
மிவர்தமை யர்ச்சித் தேத்து முறைமையுங்
கலையில் வாதுளங் காமிக மென்னு

சிறப்புப்பாயிரம்.

மிரண்டு தந்திரத் தெங்கோ னருளாற்
றிரண்ட பொருள்களைச் சீர்பெறத் தொகுத்துத்
தண்டமிழ்த் தொடையாற் சதாசிவ ரூபமென்
றெண்டிறற் பனுவ லுளங்கனிந் துரைத்தோனை
ஞானக் குழவியு நாவினுக் கிறைவனு
மூனமி லாரனு மொருவடி வாகிச
சிரபுரத் துதித்தோன் றிருநெறிக் காவலன்
றருசிவ ஞான சதுர பாடிக
னஞ்சுக போத மருள்புரி வள்ளற்
கஞ்சுக நாதன் கலைத்தமிழ்க் கடலே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதாசிவரூபம்.

சூத்திரம்.

நூல்.

உயர்மறை புகழ்சிவ னெங்கு சதா சிவ, னியலு மகேச
னெனமுன் றுமவை, யருவே யருவுரு வுருவா யடை
வே, யரிதுணை யொன்றைந் தையைந் தாகி, யொருதொ
கை முப்பத் தொன்று கும்மே.

எ-து வேதத்தின் முடிவாகிய மகாவாக்கியம் புகழ்கின்ற நின்மலசிவம் அதிலான்ம விரக்கமே வடிவாகிய சதாசிவம் அந்த வான்மவிரக்கமே வடிவாகி அவற்றை நடத்தும் மகேசுரம் என மூவகையாகும். இவைகளில் நின்மலசிவம் வடிவறுதியா யிருக்கும். சதாசிவம் சத்திகாரியத்துடனே கூடிய வடிவும் வடிவறுதியுமா யிருக்கும். மகேசுரம் அந்தச்சத்திகாரியமான வயிந்தவத்தை நடத்தும் வடிவா யிருக்கும். வாக்கு மனதீதமான சிவமொன்றுஞ் சாதாக்கிய மைந்

தும் மகேசுரம் * இருபத்தைந்தும் ஆக முப்பத்தொன்றுஞ் சிவனுடைய வுண்மையான தத்துவங்களென்பதாம் (க)

அவற்றுள்.— நிகழ்சிவம் பராபரஞ் சூக்குமு நித்திய, மெங்கும் பூரண நாசமில் லாதது, நின்மல வனுபவ நிகழ்பிர மாணந், தன்னி லுணர்ந்திடு தற்கரி தானது, சொன்னவில் குணங்களுங் கூடா ததுவே.

எ-து. இம்மூவகையில் மூர்த்திய சிவத்தை விளங்கச்சொல்லுமிடத்து முற்சொன்ன சிவம் சுத்தமாதலால் சிவம் என்றது பசையை நடத்துதலால் பராபர மென்றது, உயிர்க்குயிராய் நின்றாலும் போதத்தால் எட்டப்படாதாகையால் சூக்குமம் என்றது, தனக்கோர் காரணமின்மையால் நித்தியம் என்றது. சர்வவியாபியாகையால் எங்கும் பூரணம் என்றது. அழிவிக்குந்தன்மை யொழியாதாகையால் நாசமிலி என்றது. தனது சத்தியினால், பாசத்தொழிலை நடத்தினும் அதில் தோயாதவனாகையால் நின்மலம் என்றது. இன்னதன்மையனென்று உவமிக்க வொண்ணாதாகையால் அனுபவாதீதம் என்றது.

---

* இருபத்தைந்தாவன— "சந்த்ரசேகரருமா மகேச ரிடபாரூடர்சபாபதி கல்யாணசுந்தரர், சாற்றுபிக்ஷாடனர் காமாரி சயவந்தகாரிதிரிபுரதகனரே, சிந்தைசெய்சலந்த்ராரி விதிதும் சர்வீரபத்திரர்சிமபாதர், திகழர்த்தநாரீசர் விக்ரதரகங்காளர் சீர்ச்சண்டிகேசனுக்ரர், கந்தலில்கறைக்கண்ட சக்கராபயப்பிரதா னவில்கசமுகாநுக்ரகர், நவையில்சோமாஸ்கந்த ரேகாவிபாத ரருணனு தக்ஷணாமூர்த்தியே; பந்தமிலனங்கசுகபிரத்மரி லிங்கோற்பர் பகரிருபதோடைவரும், பரவுசுட்டர்கள் சிட்டநிக்கிரக வநுக்கிரகம் பணுமிறைகொண்மூர்த்தமிவையே". என்பதனாற் காண்க

அறியப்பட்ட அளவைப் பிரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதாகை யால் பிரமாணாதீதம் என்றது. சொல்லும் பெரியகுணங்களுக் கட் பாற்பட்டு அணுமயமாய் இருக்கையால் குணாதீதம் என்றது. ஆன்மா க்களுக்கு அனுக்கிரக நிமித்தமாக இப்பத்துத் தன்மைகளும் உடைத் தாகையால் நிட்களசிவமெனப் பெயர்பெற்றுப் பரமசிவத்தில் ஆயிர த்தொருகூறாயுற்றதென்பதாம். (௨)

அன்ன சிவமா யிரமா யதிலொன், றுன்னிய பரையதி
லாயிரத்தொருகூ, றுதியா யதிலோ ராயிரங் கூற்றொரு,
பேதமிச்சையதிலாயிரம் பிரிவொன், றிணங்கு ஞானம
தினாஞ் ஞூற்றொரு, பங்கு தொழிலிவை பஞ்சசத்திகளே.

எ-து. பரமசிவனைப் பிரியாத அருட்சத்தியானது பரசிவத்தில ஆயிரத்தொரு கூறான நிட்கள சிவனுடனே கூடிக் கிருத்தியத்தைத்திருவுள்ளத்தில் அடைப்பது பராசத்தி என்னப்படும். அதில் ஆயிரத்தொருகூறு வலியையுடைத்தாய்ப் பெத்த முத்திகளில் வியாபிப்பது *ஆதிசத்தி என்னப்படும். அதில் ஆயிரத்தொருகூறு வலியையுடைத்தாய் வடிவைப்பிரேரிப்பது இச்சாசத்தியென்னப்படும். அதில் ஆயிரத்தொருகூறு வலியையுடைத்தாய் அறிவைவிளக்குவது ஞானசத்தி என்னப்படும். அதில் ஆயிரத்தொருகூறு வலியையுடைத்தாய்ப்பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்துவது கிரியாசத்தி என்னப்படும். பஞ்சகிருத்தியங்களைத்திருவுள்ளத்தடைத்த பரமசிவனுக்கு இவ்வைந்துஞ் சத்திகளென்பதாம். (௩)

இவ்வகைச் சத்தி யியம்பிய வைந்துஞ், செவ்விய வுண்
மைச் சிவன்படைப் பாகும்.

எ-து. இப்பஞ்ச சத்திகளும் பரமசிவனுடைய பிரேரகமாகிய நிட்களமாயிருக்குமென்பதாம். (௪)

* ஆதிசத்தி=திரோதானசத்தி.

சத்தி படைப்பினி யொத்துரை செய்யில், யோகிக ளதி திகள் ஞானிக ளிவர்க, ளாகிய தியானத் தளவிடற் பொ ருட்டாய், நிட்கள மதனிற் சகள நிறைந்திடு, மப்பெ யர்சாதாக் கியமென லாகும்.

எ-து. இனிச்சத்தி பிரேரகத்தைப் பொருந்தச் சொல்லுவ சீவன்முத்தர்க்கும், விரத்தராய சாதகர்க்கும், ஞானிகட்கும் அவரவ ர்க் கேற்ற தியானத்தில் அளவிடுதல் நிமித்தமாக அவிகாரமான நிட்க ளத்திலே சத்திவிகற்பமான கலைகளாலே தியானமூர்த்தியாக நிரம்பு கிற சாதாக்கியமென்பதாம். (௫)

* சாதாக் கியவகை தாஞ்சிவ மமூர்த்தி, மூர்த்தி கருத தாக்கும்மெனவைந், தோதிய பரைமுத லைந்திலுற் பவ்மே.

எ-து. சிவசாதாக்கியம் பராசத்தியிலும, அமூர்த்தி சாதாக் கியம் ஆதிசத்தியிலும், மூர்த்தி சாதாக்கியம் இச்சாசத்தியிலும், கர்த் திரு சாதாக்கியம் ஞானசத்தியிலும், கன்மசாதாக்கியம் கிரியாசத்தி யிலும் ஆகபஞ்ச சாதாக்கியம் முன்சொன்ன பஞ்சசத்திகளிடமாகத் தோன்றுமென்பதாம். (௬)

எண்ணு சதாசிவ னீசன் பிரமனு, மொண்ணெறி யீசுர னுயரீ சானனும், தந்துரை சிவசா தாக்கிய முதலி வ், வைந்தினுக் கைகர்தா மதிபர்க ளிவரே.

---

* இச்சூத்திரத்தில் பராசத்திக்கு முந்தின அருட்சத்தியாகிய சிற்சத்தியையும் அதிற்றோன்றிய மகா சாதாக்கியத்தையும் விவரித்தி லர். என்னை ? பிரமசிவனுக்கு அதோர்முகத்தில் நித்திரையாதலானும் அம்முகத்தில் பூசாங்கோரமும்அனுக்கிரகமுமின்றுதல் பற்றியென்க

எ-து. எண்ணுமிடத்துச் சதாசிவன் ஈசன் பிரமீசன் நன்னெறியைத் தரும் ஈசுரன் மேலாகிய ஈசானன் இவர்கள் ஐவரும் உணர்ந்த சிவசாதாக்கிய முதலான பஞ்ச சாதாக்கியமும் அதிகதமாக அடைந்துள்ள மூர்த்திகளாம். இவர்கள் சாதாக்கியங்களை அந்தர்கதமாக உள்ளே பாவித்து வழிபட்டிருக்கையால் அதிபரென்பதாம். (எ)

பராபர மேபரஞ் சூக்குமாச் சூக்குமஞ், சூக்குமந் தூலந்
தூலஞ் சிவசா, தாக்கிய முதலிவ் வைந்தின் றன்மை.

எ-து. பரைக்குப் பரமாயிருப்பது சிவசாதாக்கியம், பரையுடனகூடிக் கிருத்தியத்தில் உததியோகத்தை யுடையது அமூர்த்தி சாதாக்கியம். சூக்குமமாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டுள்ளது மூர்த்திசாதாக்கியம்; சூக்குமமான இச்சையிலே தூலமான ஞானக்கிரியைகள் பொருந்தி ஞானபாவகமாய் உள்ளது கர்த்திரு சாதாக்கியம், தூலமான விந்துநாதங்கள் கூடியுள்ளது கரும சாதாக்கியம், காட்டத்தில் தோன்றின அக்கினி காட்டத்துக்கு மேற்பட் டிருந்தாற்போலச் சத்திகளில் தோன்றின சாதாக்கியங்களும் சத்திகளுக்கு மேற்பட்டிருக்கும் அக்கினிக்குக் காட்டம் உபாதானம் அல்லாதது போலச்சாதாக்கியத்திற்குச்சத்தி உபாதானமல்லவென அறிகவென்பதாம். (அ)

தத்துவ மூர்த்தி தரும்பிர பாவமென், றித்தகை மூன்று
யிளையந்திடு மிவையே, சிவசா தாக்கிய முதலிய தத்துவ,
மவயில் சதாசிவ முதலைம் மூர்த்திக, ளொன்றிய போதீ
சாஞ திகளாய், நின்றன முறைநிரை நிறைபிர பாவம்.

எ-து. தத்துவமென்றும் மூர்த்தியென்றும், பொருந்திய பிரபாவமென்றும் மூன்றுவகையாந் தகைமைப்பாட்டால் இசையச்

சொல்லப்படும். இவையே சிவசாதாக்கிய மென்னுந் தத்துவமும் சதாசிவ மென்னு மூர்த்தியும் பொருந்தினது ஈசானம். அமூர்த்தி சாதாக்கியமென்னுந் தத்துவமும் ஈச னென்னு மூர்த்தியும் பொருந்தினது சத்தியோசாதம். மூர்த்திசாதாக்கிய மென்னுந் தத்துவமும் பிரமீசனென்னும் மூர்த்தியும் பொருந்தினது வாமதேவம். கர்த்தரு சாதாக்கியமென்னுந் தத்துவமும் ஈசுர னெனனும் மூர்த்தியும் பொருந்தினது அகோரம். கன்மசாதாக்கிய மென்னுந் தத்துவமும் ஈசான னென்னு மூர்த்தியும் பொருந்தினது தற்புருடம் மூர்த்திமான் களைப் பிரபாவமென்பதாம. (கூ)

தத்துவ நிட்களஞ் சகள மூர்த்திக, ளிப்பிர பாவஞ் சக ளநிட் களமே, தத்துவ முயிரெனத் தகுமூர்த் திகளுட லப்பிரபாவ முட லுயி ரெனுமே.

எ-து. சிவசாதாக்கியமுத லைந்தும் நிட்களமாய்த் தேகியாம் சதாசிவமுதலைந்தும் சகளமாய்த் தேகமாம் இவைகளை யொப்பான ஈசனுதிகளைந்தும் சகளநிட்களமாய் உடலுயிராமென்று சொல்லப் படுமென்பதாம். (கo)

பரைமுத லைந்திற் பத்திலோர் பங்காய் விரைநிறை யாக நிகழ்ந்து பிரிந்தன, வருள்சிவ சாதாக் கியமுத லைந்தே.

எ-து. பராசத்திமுதலான ஐந்திலும் பத்திலொரு கூறு வலியையுடைய சிவசாதாக்கியமுத லைந்தும் அனுக்கிரக காரியமாக அடைவாய் பிறிந்ததென்பதாம். இனிச்சாதாக்கியங்களின் நாமரூபங் களைச் சொல்லில். (கக)

சிவசா தாக்கிய மென்ற திருப்பெய, ருவமையில் சுத்த மாயையி லுண்டா, யதிசூக் குழுமா யளவறு மொளியா ய், விதமிகு மபர மின்னின் விளங்கி, வித்முற வெங்கும்

வியாபித் திடுமே, சாருமமூர்த்தி சாதாக் கியமென், றோ
திய ரூபை யாதலிற் பெயராய்க், கலைகடந் தொருலிங்
காதா ரமதாய்த், தொலைவில் கோடி சூரியரொளியாய்த்
தூணம தாகிச் சோதியி னூடே, காணரு யந்தர்க் கத
மூர்த்தி யதாய், மேலைத் திவ்விய லிங்க மெனவு, மூலத்
தம்பமெனவு மொழிந்தனா, எச்சமில மூர்த்தி சாதாக
கியமென், றிசைசை குணத்துட னெய்தலி னெய்திக், கலை
யை யணுகலிற் காணு முருதரித், தெரிதமுற் பிழம்பா
மிலிங்கம தருவா, யுசசியிலொருதிரு முகமு மமமுசசு,
தச்சமின் முக்கணு மாயிருப் பதுவே. கர்த்திரு சாதாக்
கியப்பெயா ஞானமென, றதத னெழிற்பெய ராதலி ரு
வும, ஞான சத்தி * யிலகுத லானு, மூனமில் மறைக
ளுரைத்திடு மதுதான், சுத்த மாதலிற றாய்பளிங் கொ
ளியா, யிததகு திவ்விய லிங்கமு மாயதின், மத்தியில்
நாலு முகத்தொடு மன்னி, நலமிகு பன்னிரு நயன மு
டைத்தாய், வலத்துகை சூல ம்மூவா ளபய, மிடத்துகை
நாக மிலங்கிய பாசம், படுமணி வரத மெனும்படை
யேந்தி யொடிவி லிலக்கண முடனிருப் பதுவே,*கன்ம
சாதாக் கியகா ரணப்பெயர், தொன்மைக் கிரியையிற்
றோன்றலி னுடைத்தா, நாத மயமெனு நவிலு மிலிங்க
மும், பேதமில் விந்து மயமாம் பீடமுஞ், சோர்வறக்
கூடித் தொழிற்பட் டிருக்கும்.

எ-து. சாங்கியாதீதை என்னும் பெயருரை யுடைய உவமைய
ற்ற பராசத்தி சுத்தமாதலால் சுத்தமான சிவமென்னும் பெயரை யு
டைத்தாய்க் கரணவியாத்திக் கெட்டாத அதிசூக்குமமாய் அளவுப
டாத பிரகாசமாய்ப் பார்த்தவிட மெல்லாம் தானாகி யிருந்தவிதப்ப

* நல்குதல் எனவும் பாடவும்.

ட்ட ஆகாசத்தின் மின்போல அரூபத்திலே தியானத்தால் விளங்க ப்பட்டுச் சர்வவியாபியாய் இருப்பது சிவசாதாக்கியம். இது லயத்தான மென்று சொல்லப்படும் சாந்தியென்னும் பெயரையுடைய ஆதி சத்தி அரூபியாதலால் அமூர்த்தியென்னும் பெயரையுடைத்தாய் வடிவறுத்யாதலால் விகற்பமான கலைகளுக் கப்பாற்பட்டுத் தூணாகாரமான ஒப்பற்ற இலிங்கமாய்க்குளமூத கோடிசூரியப் பிரகாசத்தை யுடைய இலிங்கத்தினடுவே காண்டற்கரிய வடிவைக் கற்பித்திருப்பது அமூர்த்திசாதாக்கியம் இது திவ்விய லிங்கமென்றும் மூலத்தமபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவ்விலிங்கத்திலேயே சிருட்டி சங்கார காலத்தில் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் உண்டாவது. ‡ இலிங் = லயம், கம = தோற்றம். வித்தையென்னும் பெயரையுடைய இச்சாசத்தி சுத்த குணமானக் கலையைப் பொருந்துதலால் குற்றமற்ற மூர்த்தி யென்னும் பெயரை யுடைததாகி காணப்பட்ட வடிவையு முடைததாகி காலாக்கினிக்கொத்த பிரகாசத்தையு மூடைத்தாகி இலிங்கவடிவாகி அந்தனுடைய ஊர்த்துவ சதிலே ஒப்பற்ற ஒரு திருமுகம், குற்றமற்ற இச்சாஞானக்கிரியைகளாகிய திருநயனங்கள் மூன்றும் கண்டிப்பற்ற வடிவு முடைத்தாயிருப்பது மூர்த்திசாதாக்கியம். இதற்கு இலிங்க மூர்த்தியென்னும் பெயர். பிரதிட்டை யென்னும் பெயரையுடைய ஞானசத்தி கருத்தாவுக்கழகிய குணமென்னும் சுபாவமாதலாலும் அந்த ஞானசத்தியிலே தோற்றுகையாலும் கர்த்திருவென்னும் பெயரையுடைத்தாய்ச் சுத்தமாகையால் துய்யப்பளிக்கப் பிரகாசமான திவ்விய லிங்கமுமாய் அதனுச்சியிலே நாலுதிருமுகமும் நன்மை மிகுந்த

‡ லிங்க என்னுந்தாது சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டாதலால் பிண்டத்தல், காத்தல், மூதலியவற்றால் உலகத்தைச்சித்திரிப்பதாகிய பரமேசுரப்பிரபாவமே லிங்கமெனப்படும்* எனினுமமையும்.

பன்னிரண்டு திருநயனங்களுமுடைத்தாய் வலத்திலே சூலம், மழு
வாள், அபயம், இடத்திலே பாம்பு விளங்கிய பாசம் உணடாக்கப்பட்
ட மணிவரதம என்னும் ஆயுதங்களைத் தரித்துக் குறைவில்லாத இல
க்கணங்கள் கூடி யிருப்பது கர்த்திருசாதாக்கியம். இதற்கு ஞானலிங்
கம் என்றுபெயா நிவிர்த்தியென்னும் பெயரையுடைய தொழிலா
கையாலும பழமையாய் இந்தச்சத்தியிலே தோற்றுகையாலும பெ
ரிலென்னும் காரணப்பெயரை யுடைத்தாய் நாதமயமென்று சொ
லப்பட்ட ஞானலிங்கமும் பேதமில்லாத விந்துமயமான கிரியாபீட
மும ஒருமற் குறையாமற் கூடிப் பஞ்சகிருத்யமென்னும தொழிலை
யுடையது கன்மசாதாக்கியம. இது கிரியாலிங்கம் என்றும், அதிகார
த்தானமென்றும் சொல்லப்படுமெனபதாம் இனி ஞானக்கிரியைக
ளென்னும் நாதவிந்துக்களுடைய கூட்டத்திற பொருந்துந் தொழி
லை விளங்கச்சொல்லுமிடத்து. (கஉ)

கர்த்திரு சாதாக் கியமுத லனும், வைத்திடு நாத மய
மெனத் திருமே, நிவிர்த்தி முதலாய் நிகழ்கலை சத்திகள்
வியப்புறு நாலு விந்து மயமே, யின்ன பீட லிங்க மிர
ண்டற, வநிலை கூடிய வவதரந தன்னின், முன்னுரை
நிவிர்த்தி முதலாற் கலையென, மன்னிய விந்து மயமாம
பீடந், தன்னி னடுவே தகுமிந திகைமுத, லைண்டரு
நாத கலைகளோ ரைந்துந், திரண்ட வவைதாந் தீதறு
நாத, மின்ன நாத மயமெனு மிலிங்கந், தன்னி னடுவே
சதாசிவ னீசன், பிரம னீசுரன் பேரீ சானை, னென்னு
மைம்மூர்த் திகளிடந் தனிலுயர், சிவசா தாக்கிய முத
லைந் தாசற, மிச்சிர மித்திடு மவதரத் தீசா, னதிகள்மு
கபங் தியதா மவிர்சா, தாக்கிய மெய்ம்மங் திரண்டவவத
ரங், கன்மசாதாக் கியரா குமமே,

எ-து. கர்த்திருசாதாகசியம, மூர்த்திசாதாக்கிய அமூர்த்தி சாதாக்கியம் சிவசாதாக்கியம் இவை நாலும் நாதத்தில் தொழிலறுதி கன்மசாதாக்கியம் தொழில் நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி யென்னும் சத்திகள் நாலும் விந்துவிற்றொழில் சாந்தியாதீதை தொழிலறுதியென்று சொல்லப்படும். சொல்லிய தொழிலான நிவிர்த்தி யாதி பீடமும் தொழிலறுதியான சந்திருமுதலான லிங்கமும், கன மசாதாக்கியமானலிங்கமும் சாந்தியாதீதையானபீடமும் தம்மில் ஒத் தவிடத்திலே முன்சொன்ன ஆதிமுதல் நாலு சத்திகளும் பிரேரிக் கப்பட்ட வயிந்தவமான சாந்தியாதி நாலும் தந்தொழிலே உள்ளடக் கித் திரண்டிருக்கும் குடிலையென்னும் பீடத்தின்மேல் தகைமைப்பா ட்டால் வியாபினிமுதலான சத்திகளால் பிரேரிக்கப்பட்ட இந்தி கை ஆதியாய்க்காவலான நாதகலைகள் ஐந்தும் பொருந்தின இடம த்தற்கு நாதமான லிங்கம இந்த நாதமயமான லிங்கத்தின்மேல் நடு மேற்கு வடக்குத் தெற்குக் கிழக்கென்னுந் திசைகளிலே இருக்கும சதாசிவன் ஈசன் பிரமன் ஈசுரன் மேலாகிய ஈசானன் என்னும் ஐந்து மூர்த்திகளிடத்திலே மேன்மையான சாதாக்கிய முதலான ஐந்தும் அலைவறப்பொருந்தி யிருந்துள அவசரத்தில் ஈசானதியன முகவொ ழுங்காக விளங்கியிருக்கும். சாதாக்கியமைந்தும் ஒன்றாய்த்திரண்ட அவசரம் கன்மசாதாக்கியமென்பதாம். (௧௩)

சிவசா தாக்கியஞ் சிவனறனே யாசரித், தநுமுத லொன் றை யொன்று சரித்தலி, லணிசா தாக்கிய மைந்துந் திர ண்டது, தணிவில் கரும சாதாக் கியமே, யினமில் பொ ருள்க ளெவைக்கு மாதாரந், தானேகரும சாதாக் கியமே.

எ-து. சிவசாதாக்கியம் பரமசிவத்தையும் அமூர்த்திசாதாக் கியம் சிவசாதாக்கியத்தையும் மூர்த்திசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கி

யத்தையும் சத்திருசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியத்தையும் கன்மசா தாக்கியம் சத்திருசாதாக்கியத்தையும் ஆசரித்திருப்பதால் அழிகிய சாதாக்கியம ஐந்துங்கெடாமல் திரணடது கனமசாதாக்கியம அழியாத எல்லாப்பொருள்களுக்குந் தான் ஆதாரமாய் அழியும்பொருளை அதிட்டிப்பித்தலால் கனமசாதாக்கியம என்பதாம். இந்தக் கனமசாதாக்கியம் திரண்ட திரடசியைச்சொலலில். (கச)

சாற்றிய கருமசாதாக்கியந்தான், மூர்த்தி வடிவாய மூனறதுதி னாலும், பிண்ட மென்று பெயா பெறு கின்ற வண்ட சராசர வியாபகத் தாலும், பிண்ட மெனபது பீடபெயரா, யெண்டகு வாதன பீதிருக்கையினை, லருமைவ திருவடி வாகையி னாலுந், திண்டிற லருவுருத் திரண்டமை யாலும, பிண்டா காய வெனப் பெயா பெறுமே.

எ-து. சொல்லப்பட்ட கன்மசாதாக்கியம் பஞ்சமூர்த்திகளுடைய ஒன்றுதலினால் உண்டாகையாலும் அண்டத்திலே பிண்டமென்று சொல்லப்பட்டு நின்றுசஞ்சரித்துமுள்ள ஆன்மவருக்கங்கட்கு உயிராய் நிற்கையாலும் பிண்டிகையென்னும பெயரையுடைய பீடத்தின்மேலேசொல்லுந்தகைமைப்பாட்டிலேஎழுந்தருளிஇருக்கையினாலும் பிண்டமான சத்திதானே திருமேனியாகையாலும் திண்ணிமையுடைய நிட்களமும் வீரப்பாட்டையுடைய சகளமும் கூடித்திரண்டு ஒன்றானதாகையாலும் பிண்டமென்னும் பெயரையுடைய திருமேனியா யிருக்குமென்பதாம். (கரு)

சுத்த ... னத் தத்துவத் தொகையுஞ், சுத்த காரியத் தத்துவ மனைத்துஞ், செவறு கன்ம சாதாக கியந்தனை யென்று மாசறித் திருபபது துணிவே.

எ-து. காரணமாய்ச் சுத்தமாயுள்ள தத்துவத்தின் கூட்டமும் காரியமாய் அசுத்தமாயுள்ள தத்துவத்தின் திரட்சியும் சூழப்பட்டுத் தங்கள் தொழிலுக்கு அதீதமான கன்மசாதாக்கியத்தை இடைவிடாமல்சந்தேகமறஆசரித்திருக்குமென்பதாம். (கசு)

தந்துரை சுத்த தத்துவ மியபபின்.

எ-து. உரைதரப்பட்ட சுத்த தத்துவத்தின் பொருளாகிய அபரவிந்து அபரநாதம் பரவிந்து பரநாதம் இவைநான்கினு மிருந்து சுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணும சதாசிவத்தினுடைய வியாத்தி வியாப்பியங்களைச் சொல்லில். (கஎ)

முந்துரை நிவிர்த்தி முதலிய வபர, விந்து கலையென
விளம்பிய வைந்தே.

எ-து. உரைமுந்தின நிவிர்த்தி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கலையைந்தும் அபரவிந்துவிகற்பமானபஞ்சகலைகளென்பதாம் (கஅ)

இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை, கருதிய வூர்த
துவ காமினி யென்னு, மபர நாத கலையிவை யைந்தே.

எ-து. இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை கிருத்தியத்தைக் கருதிய வூர்த்துவகாமினி யென்னு மைந்தும் அபரநாதத்தின்கலைகளென்பதாம். (கக)

சுழுமுனை பிங்கலை சொல்லிடை யுலகம், முழுதுங் காட்
டிய நாடிகள் மூன்றே.

எ-து. பிரபஞ்சத்தைக் கெடாமல் அதிட்டித்து நிற்கும் இச்சா ஞானக்கிரியையென்று சொல்லப்பட்ட சுழுமுனை பிங்கலை இடை இவைமூன்றும் நாடியாய் நின்று நாதமுதல் பிருதவி யளவு முள்ள அடுக்குகளாக குலையாமல் பந்தித்து நிற்குமென்பதாம். (உ0)

சூக்குமை நல்ல சூக்குமை மிர்தை, மதமகா ளமிர்தை
வியாபினி யேபர, மாகிய விந்து கலையிவை யைந்தே.

எ—து. சூக்குமை ஆதிசூக்குமை மிருதை அமிருதை வியா
பினி ஐந்தும் பரவிந்து பேதமாய் அபரவிந்துவை யதிட்டித்து நிற
குங்கலைகளென்பதாம். (உக)

காரண வியாபினி வியோம ரூபை, யனந்தை யனாதை
யனாசிருதை தான்பரந, கலந்தநாத கலையிவை யைந்தே.

எ-து. அழியாத வியாபினி வியோமரூபை அனந்தை அனா
தை அனாசிருதை ஆகிய இவைகள் ஐந்தும் பரநாதபேதமாய் அபர
நாதத்தை நடத்துங்கலைகள் இந்தப்பரவிந்தும் பரநாதமும் சத்திசிவா
ன்மியமாயிருந்து அபரவிந்து அபரநாதத்தை நடத்துமென்பதாம் ()

பரசிவம் நூற்றுப் பத்திலோா பங்கா,மவதர மனுசிருத
ரவாநா மத்தினி, லமருஞ் சத்தி யனுசிருதை யாகு, மனு
சிருதர் பரம ரனுசிருதை பரையா, மனுசிருதர் கரண
மனுசிருதை யாகு, மனுதர் முதலா வனமவரு நால்வரு,
மனுசிருதை முதலருட் சத்திக டம்மோ, டிணைந்து சே
வித் தீரிரு திசையினு, மணைந்திருந் தேததுவ ரனுசிரு
தர்தமையே.

எ-து. பரசிவத்தில் ஆயிரத்தொருகூறு வலியையுடைய அவ
தரம் அனுசிருதா அவனைப்பிரியாத சத்தி அனுசிருதை இவர் பரை
யை அதிட்டிக்கையால் பரனென்றும் பெயர்பெற்றுத் தானொருவ
ரை ஆசரியாதபடியால் அனுசிருதராய்த் தமக்கவதாரமான பரை
யும் அனுசிருதையானது. இவரைக் கிழக்குத் தெற்கு வடக்குமேற்கு
என்னுந் திசையிலே அனுதர் அனந்தர் விே ாமரூபர் வியாபகர் என்
னும் இவர்கள் நால்வரும் அனாதை அனந்தை வியோமரூபை வியா

.பினியென்னும் அனுக்கிரக சத்திகளோடே கூடி தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பார்களென்பதாம். (உ௩)

அனுதை யனுதர் கரணம தெனவும, வினவுடன் கிரியை யெனவும் விளம்புவ, ரனந்தை யனந்தர் கரணமதாகு, மினந்தருஞான சத்தியு மென்பர், வியோம ரூபை வியோம ரூபர்க், கியாவருங் கரண மென்ப ரிதன்றியுந் தயாமிகு மிச்சா சத்தியுமாகும, வியாபினி தன்னை வியாபகர் காரண, மியாமகிழாதி திரோபவ மென்ப, ரனுதைமுதலோ ரைவரை யதீதை, முனுவுண ராகக லை யெனவுணர் முறையே.

எ-து. அனுதை யென்னுஞ் சத்தி அனுதருக்குக் * கரணமு மாய்க் கிரியாசத்தியுமாமென்று சொல்லுவார்கள். அனந்தை யென னுஞ் சத்தி அனந்தருக்குக் கரணமுமாய் அறிவைத்தரும் ஞானசத் தியுமாமென்று விளம்புவார்கள் வியோமரூபையென்னுஞ் சத்தி வியோம ரூபருக்குக் கரணமுமாய்க் கிருபை மிகுந்த இச்சாசத்தியுமா மென்று உரைப்பார்கள். வியாபினியென்னுஞ் சத்தி வியாபகருக் குக் கரணமுமாய்க் ஆன்ம வனுக்கிரகமான ஆதிசத்தியுமாம் என றும் திரோதானசத்தியுமாமென்றும ஓதுவார்கள். அனுசிருதை முத லான பஞ்சசத்திகளும் சாந்தியாதீதை முதலான கலைகளைப் பிரேரிக் கையால் அனுசிருதை முதலான சத்திகள் ஐந்தையும் பஞ்சகலைகள் என்று மொழிவார்களென்பதாம். (உச)

அனுசிருதர்தம்மோடனுதானந்தர்,வியோமரூபர் வியாப கர்சுத்த, மென்றுயரைந்தொழி லுற்றுநடத்தலிற், சகத் திவர்காரிய மானசதாசிவர், வகுத்திடுமைந்து முசத்தொ டுமன்னி, யசுத்த வைந்தொழி லவைபண் ணுவரே.

---

* கரணம்=காரணம்.

எ-து. அணுசிருதர் அனந்தர் வியோமரூபர் வியாபகர் என்னும் இவர்கள் பரை கிரியை ஞானம் இச்சை ஆதி யென்னும் பஞ்சசத்திகளைக்கொண்டு சிவசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் என்னும் இவர்களை யுண்டாக்கி யொன்றுவிக்கும் தானசுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்துகையால் இந்த அணுசிருதருடைய அயதரகாரிய மென்னும் கன்மசாதாக்கியருக்குச் சுத்த அசுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தின் தொழில் தானே ஐந்துமுகமாதலால் இத்தொழிலாகிய முகத்துடனே கூடிப் பிரபஞ்சத்தில் அசுத்தபஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்துவ ரென்பதாம்.()

* சமனை யுன்மனை தம்மி லிரண்டற, வமையு மவதார மணு
சிதா தாமே.

எ-து. சமனையென்னும் பரையும் உன்மனையென்னும் பரமும் தம்மில்கூடி ஆன்மாக்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்த அவதாரம் அணுசிருத ரென்பதாம். (உஅ)

இவர்காரியமான சதாசிவர்க்கு இத்தன்மையான சத்திமனோன்மணி யொன்றுள்ளது.

அணுசிதர் முதலோ ரைவர் வியாத்தி, யளவை யுரைக்கி
னயனமா லுருத்திர, னேயு மகேசன் சதாசிவ னென்
றிவ,ராகி நிரைநிறை யையரு மாகும்.

எ-து. அணுசிருதர்க்குப் பிரமனளவாகவும் அணுகதர்க்கு விஷ்ணு அளவாகவும் அனந்தர்க்கு உருத்திரன் அளவாகவும் வியோமரூ

---

* அத்தியான் மிகமாகிய சமனை உன்மனை யிரண்டுஞ் சத்தியி னவதார கலைகளென வுரைக்கு மவசரமு முண்டு.

பர்க்கு மகேசுரன் அளவாகவும் வியாபகர்க்குச் சதாசிவன் அளவாக வும் வியாத்தியென்பதாம். (உஎ)

பீடு நீடு வியாபகர் பிறிவா, மாடகேச ரவர்பா தலமே
றீடுற வதிட்டித் தினிதிருந் தனரே.

எ-து. பெருமை பொருந்திய வியாபகருடைய மூர்த்திபேத மான ஆடகேசுரர்சத்தபாதாளங்களைத்தமதாகக்கொண்டாலடைந் திஅவ்வி டத்தில்இனிமையுடனே எழுந்தருளி யிருப்பரென்பதாம். (உஅ)

உய்த்த வியோம ரூபர் பிரிவா, மத்தா கூாம வாண்ட ரவ
ர்தா, மெழுநாற் கோடி யிருடரு நரகமு, மழியா ததிட
டித் தாங்கிருந் தனரே.

எ-து. மோட்சத்தைப் பிரசாதிக்கும் வியோமரூபருடைய மூர்த்திபேதமான கூர்மாண்டதேவ நாயனார் அந்தகாரமானஇருபத் தெட்டுகோடி நரகமும் கெடாமல் அதிட்டித்து அவ்விடத்தில் எழுந் தருளியிருப்பரென்பதாம. (உகூ)

ஆலு மறைநே ரனந்தா பிறிவாய, கால வனலக கடவு
ளுருத்திர, ஞால மென்று நவிலபிர மாண்டஞ், சால
வளிக்குந தயாபதி யாகும.

எ-து. ஒலிக்கும் வேதங்களால் விசாரிக்கப்பட்ட அனந்த ருடைய மூர்த்திபேதமான காலாக்கினி உருத்திரதேவர் பிருதுவியென் று சொல்லப்பட்ட பிரமாண்டத்தை மிகுந்த கிருபையுடனே கூடி அதிட்டித்து எழுந்தருளியிருப்பரென்பதாம். (௩0)

அனந்தர் பிறிவா மாதாரங்களைத், தனதிசை யண்டஞ்
சுமந்திருப் பதுவே.

எ-து. அனுதருடைய மூர்த்திபேதமான ஆதாரசத்தி நெருங்கிய அண்டங்களைத் தனது உச்சியினால் சுமந்து எழுந்தருளியிருக்குமென்பதாம். (௩௪)

அனுசிதர் வடிவிற் பிரிந்திடு மனந்தா, குறிந்திடு மாதாரத்தொடு கூடி, யசுத்த மாயை யதிட்டிப்பவரே.

எ-து. அனுதருடைய மூர்த்திபேதமான அனந்தேசுரர் முன்சொன்ன ஆதாரசத்தியுடனே கூடி, அசுத்தமாயையைப் பிரேரித்துக் கொண்டிருப்பரென்பதாம். (௩௨)

இப்படிச் சுத்த தத்துவ வியாவும, வைப்புறு நாத மய லிங்கத்தினைத், தப்பற வாசரித் திருப்பது தானே.

எ-து. இப்படி வியாத்தி வியாபகங்களை யுடைய மேலாகிய தொழிலான சுத்த தத்துவங்கள் எல்லாம் நாதமயமாகிய நிலைபேறுகவுள்ள இலிங்கத்தை விடாமல் ஆசரித்திருக்குமெனபதாம். (௩௩)

அசுத்த தத்துவ வடைவினை யமல, னிசைத்திடு மைந்தொழி லியம்புவ மினியே, யந்த வனுசிதர் காரியமாகிய, மூந்து சதாசிவ ரைந்தவ தாமா, யயனொடு மாலுட னந்த வுருத்திர, னியலு மகேச சதாசிவ ரென்றிவர், தம்மை யதிட்டித் திவாக டமைக்கொண், டப்முறை யசுத்த வைநதொழில் நடத்துவர்.

எ-து. நின்மலசிவன் அசுத்த தத்துவங்களை நடத்தும் தான பஞ்சகிருத்தியங்களை மேற்சொல்லுமிடத்து முன்னே அனுசிதருடைய காரியமாகச் சொன்ன சதாசிவநாயனார் சிருட்டி திதி சங்காரம்

திரோபவம் அனுக்கிரகம் என்னும் ஐந்து தொழில்களை நடத்துமிட. த்து அவாசததியும் ஐந்தவதரமாகையால் இந்தச் சததியுடன கூடி நின்று பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன மகேசுரன் சதாசிவன் என்றி வர்களைக்கொண்டு முறையே அசுத்த பஞ்ச கிருத்தியங்களை நடதது வரென்பதாம். (ஙச)

திர வசுத்தத னைந்தொழிற் செய்புங, காரண வியாததி கழுறுவ மினியே.

எ-து. வேறு அசுதத பஞ்சகிருததியங்களைப் பண்ணுங காரணேசுரர் வியாத்தியை மேற்சொல்லுவோமென்பதாம். (ஙரு)

அவனி யதிட்டித் தறுநாற் றததுவ, மதனில வியாபித் திருபபவ னயனே.

எ-து. பிருதுவி புதத்தை அதிட்டித்துப் பிரமாண்டததிலிரு ந்து ஊாததுவ வியாத்தியாக ஆனமததததுவம் இருபத்துநாலிலும் வி யாபித்திருப்பவன் பிரமனெனபதாம். (ஙசு)

அப்புவை யதிட்டித தாய பிரகிருதி, யொப்பி லுபாதா னத்தொடுங கூடிப, படிமுதல் மாயை முடிவு முப்பததொன், றடைவுற வியாபிப பவனட லரியே.

எ-து. அப்புபுதத்தை அதிட்டிதது இணையில்லாத பிரகிருதி யென்னும் உபாதானததிலிருந்து பிருதுவிமுதல் பிரகிருதியளவாகச சுதந்தரமாக நடத்தி வித்தியாதத்துவம் ஏழும் ஆனமதத்துவததிலே காரியப் படுகையால்மாயை முடிவான ஏழிலும் வியாபித்துச்சொல் லிய முறையே முப்பத்தொரு தத்துவத்திலும சமவியாத்தியாக வியா பிததிருப்பவன் வெற்றிபாட்டையுடைய விஷ்ணு வென்பதாம்.

ஆயதீயை யதிட்டித் தளவறு, மாயை யுபாதா னத்தொடு
மன்னிரி மாயை முதலா மண்முடி வாக், * மூய தத்துவ
முப்பத் தோன்றிலு மேய வியாபித் திடுமுருத் திரனே.

எ-து. தேயு பூதத்தை அதிட்டித்து அளவிடுதற்கரிய காரண மாயை யென்னும உபாதானத்திலிருந்து மாயைமுதல பிருதுவி முடிவான நெருங்கின முப்பத்தொரு தத்துவத்திலும் பொருந்த அதோ வியாத்தியாக வியாபித்திருப்பவன் உருத்திரனென்பதாம். (௯௮)

வாயுவை மாயா வகையதிட் டித்துத், தூய வித்தை யு
பாதா னத்துட, னுய மாயை யாதிமண் ணளவாஞ், சே
ய தத்துவ மாணையிற் செலுத்திச், சுத்த வித்தை தொ
டர்ந்த மகேசம், மொய்த்த சதாசிவ மூன்றுதத் துவத
திலு, மொத்து வியாபித் துறையு மகேசன்.

எ-து. வாயுபூதத்தை அழியாமல் அதிட்டித்துச் சுத்தவித்தை யென்னும் உபாதானத்திலேயிருந்து மாயைமுதல் பிருதுவி முடிவாகவுள்ள தத்துவங்களைத் தமதாக்கினையாலே நடத்திச சுத்தவித்தை அதற்கடுத்த மகேசுரம் அதைநெருங்கின சதாசிவம் என்னும் மூன்று தத்துவத்திலும் சமமாக ஊர்த்துவ வியாத்தியாக வியாபித்திருப்பவன் மகேசனென்பதாம். (௯௧)

ஆகா யத்தை யதட்டித் தருளா, லோதை விந்து வுபா
தா னத்துடன், மாயை யடிமுடி மண்ணமர் தத்துவ, மே
ய வாணையி னுலே நடத்தி, சுத்த வித்தை யொடுநா

* மூய=மொய்த்த.

தாந்த, தத்துவ மைந்திலு மொத்து வியாபித், துய்ந்த சதாசிவ ளேங்குவ னன்றே.

எ-து. ஆகாயத்தை யதிட்டித்து நேசமாகிய அனுக்கிரக நிமித்தமாக விந்து என்னும் உபாதானத்திலே யிருந்து மாயைமுதல் பிருதுவி முடிவாக அடைவே நிலைபெற்றுள்ள சுத்த தத்துவங்களைத் தமதாக்கினையினுலே பொருந்த நடத்திச் சுத்தவித்தை மகேசுரம் சாதாக்கியம்சத்தி சிவம் ஆன விந்து நாதமென்னும் ஐந்துதத்துவத்திலும் சுதந்தரமாக சம வியாத்தியாய் வியாபித்து மோட்சத்தை ஏதுவாக்கும் சதாசிவநாயனுர் எழுந்தருளி யிருப்பரென்பதாம். (சO)

ஐந்து காரணை ரைம்பூ தத்திலு, முந்த வியாபித் திருப் பரிம் முறையே.

எ-து. காரணேசுரர் ஐவரும் முதன்மையாகிய பஞ்ச பூதத்திலே முறையே வியாபித்திருப்பார்களென்பதாம். (சக)

ஐங்கா ரணரையு மைந்து முகத்திலுந், தந்தன னெம்மி றை தானதிட் டித்தே.

எ-து. எமது சுவாமியாகிய சிவன் காரணேசுரர்ஐவரையும் ஐந்தவதரமாகப்பிரேரிக்கு முறைமைமெப்படி என்னில் சத்தியோ சாதமுகத்தால் பிரமாவையும் வாமதேவமுகத்தால் விஷ்ணுவையும்அகோரமுகத்தால் உருத்திரனையும் தற்புருடமுகத்தால் மகேசுரனையும் ஈசானமுகத்தால் சதாசிவனையும் கன்மசாதாக்கிய ரென்னும் சதாசிவர் இம்முறையே அதிட்டித்தனரென்பதாம். (சஉ)

சத்திய முதலீ சானமொ டைந்திலு, மொத்தலௌ கிக மோங்கிய வைதிக, மத்தியான் மிகமதி மாற்கமந் திர மென், றுய்த்த ஞான மைமந்துமுற்பவமே.

௪-து. சத்தியோசாதத்தில் லெளகீகஞானமும், வாமதேவத்தில் வைதிகஞானமும், அகோரத்தில் அத்தியான் மிகஞானமும், தற்புருடத்தில் அதிமார்கக ஞானமும், ஈசானததில் மந்திர ஞானமும் தோன்றுமென்பதாம

*லெளகீகமாவது பரம்பரையான அறிவு. வைதிகமாவது வேதஞ்சொல்லப்பட்ட பசு புண்ணியமான போகாதிகளைக் கொடுக்கைக்குச் சாதனமான அறிவு. அத்தியான் மிகமாவது அகம் புறமென்னும் அறிவு, அதிமார்க்கமாவது பரசமயங்களுக் கப்பாற்பட்டு உட் சமயமாய்ச சித்தாந்த மல்லாத அறிவு மந்திரமாவது இரட்சிக்குந் தன்மையையுடைய மந்திரங்களைச் சாதித்து அனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுமறிவு. மம=அறிகை, திரம்=இரட்சை. (௬௩)

அறைந்திடு ஞான மைந்தினு மயன்முத, னிறைந்தன
ரைவரு நிரைநிறை வகையே.

எ-து. சொல்லப்பட்ட ஞானமுதலாக ஐந்தினும் பிரமன் முதலானதேவர்கள் ஐவரும் முறையே நிறைந்து இருப்பார்களென்பதாம். இனிஇச்சாஞானக் கிரியைகளைச் சொல்லுகிறுர். (௬௪)

பரசிவ னிசசை பாஙகில் சதாசிவம், மருவிய ஞான ம
கேசங் கிரியை, விரிதரு சுத்த விதத்தை யாகும்.

எ து. மேலாகியசிவன ஆன்ம வருக்கத்தைத் திருவுளத்தடைத்த இடத்தில் ஒப்பற்ற இச்சாஞானக் கண்டிப்பு ஒப்பற்ற சதாசிவம, பொருந்தியஞானம் மகேசம். ஆன்மாக்களுடைய பக்குவா பக்குவத்தை யறியுந் தன்மையாகப் பொருந்திய தொழில் சுத்த வித்தை யென்பதாம். (௬௫)

* இவண் சொற்றஞானமைந்து மபரஞானத்து ளடங்கு ம்.

கிளர் சிவ னிச்சையும ஞானமுநற் கிரியையும், வளமலி
யுருத்திரன் மலரோன் மாலென், றிவர்தமை முறையே
யதிட்டித் தனவே.

எ-து. பரசிவனுடைய இச்சை உருத்திரனையும், ஞானம் பிரமனையும், கிரியை விஷ்ணுவையும் அதிட்டிக்குமெனபதாம். (௪௬)

இனி அம்மூர்த்திகளின் வியாத்தியைச் சொல்லுகின்றார்.

அயனுயர் தத்துவ மனைத்தையு மதிட்டித், தியலும் பிர
கிருதிக் கணிருந்து, வித்தை யேழினும் வியாபித் தனனே, வினவிய நெடுமால் வித்தை தத்துவந், தனையதிட்
டித்துச் சாதாக் கியமள, வினிது வியாபித் திருப்பவ
னாகு, முருத்திரர் தம்மை யுயர்ந்தோ னிச்சை, யதிட்
டிக்கையி னலர்சிவதத்துவ, மொத்ததிட்டித்து வித்
தை யுயிரெனுந், தத்துவ மிரண்டினும் வியா பித்தன
ரே.

எ-து. பிரமன்பிரகிருதியிலே பொருந்தியிருந்து கீழ்ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கையும் அதிட்டித்து மேலே வித்தியாதத்துவமேழினும் வியாபித்தனன், சொல்லும்விஷ்ணு புருடதத்துவத்திலிருந்து ஆன்மதத்துவத்தைக்காரியப்படுத்தும் வித்தியாதத்துவத்தினும்ஆன்மதத்துவத்தையதிட்டித்து மேலேசாதாக்கியம் அளவாக இனிமையுடன்வியாபித்திருந்தனன், உருத்திரரைப் பரசிவனுடைய இச்சையதிட்டிகையினாலும் அர்த்தவித்தியாதத்துவத்தைக்கடத்துகையினாலும உருத்திரர் ஒக்கநின்று சிவதத்துவத்தை அதிட்டித்துச்சுதந்தரமாக வித்தியாதத்துவத்திலும் ஆன்மதத்துவத்திலும் வியாபித்தனரென்பதாம். (௪௭)

வனசனு மாலும் லௌகிகவைதிக , மெனுமிரு ஞான
மெய்தலி னிவர்க்குப், பசுவெனு ஞான மியல்பெனப் பு
டுமே.

எ-து. பிரமனுக்கு லௌகிகஞானமும், விஷ்ணுவுக்கு வைதிகஞானமும்சுபாவமாகையால இவர்கட்கு ஆன்மஞானமே இயலபெனபதாம். (௪அ)

பயிலுருத் திரனைப் பரசிவ னெனவு, மயனை மகேச
னெனவு மரிதனை, யியலுஞ் சதாசிவ னெனவு மாமிவ,
ரிருமூறு மாயை யிலய போக, பதிகா ரஞ்செயு மவரென
மொழிப.

எ-து. முன்சொன்ன உருத்திரனைப் பரசிவனுடைய இச்சை நடத்தலால பரசிவன என்றும், ஞானமபிரமனை நடத்தலால மகேசனஎனறும், கிரியை விஷ்ணுவைநடத்தலால் பஞ்சகிருத்தியமான தொழிலை நடத்தும் சதாசிவனெனறும் சொலலப்படும் இவர்கள போகத்தைப் புரிக்கும் தானமாகிய அசுத்தமாயையிலே இலயபோக அதிகாரங்களை நடத்துவாகளென்பதாம். (௪௯)

சிவம்பயில் சத்தி சேட்டித் தலினிவர்க், கியம்பினம வி
யாத்தி வியாபக மிவையே.

எ-து. பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்களைச் சிவசத்திசேட்டிக்கையினால் இவர்கட்குவியாத்தி வியாபகங்கள் இயமபின மெனபதாம் ()

மீதா கியமறை விளம்பிய கன்ம, சாதாக் கியரெனுஞ் ச
தாசிவக் கடவுள், நிநதையி லுயிரனுக்கிரக நிமித்தமைந்

தொழிற் றிருவுளத் தடைந்த வவதார முந்து மகேச
மெனமொழிந்ததுவே.

எ-து. மேலாகிய வேதம் சொல்லிய கன்மசாதாக்கியமென்
னுமசதாசிவநாயனார் இச்சையுடன் ஆன்மஅனுக்கிரகநிமித்தமாகபப
ஞ்சகிருத்தியத்தைத் திருவுளத்தடைந்து அனுக்கிரகிக்கும் அவதாரம
முன்சொன்ன மகேசுர மென்பதாம. (ருக)

ஈனமில் சதாசிவர் மகேசுர ரெனுமிவ, ரான வெளிகா
லதிட்டிப் பவரல, தூநெறி தருதத்துவங்களு மலவே.

எ-து, முனசொலலிய சிவம் சதாசிவா மகேசுரா என்னும
மூவரில் சிவம் நீங்கலாக குற்றமிலலாத சதாசிவர் மகேசுரா என்னு
மிவாகள் ஆகாயபூதத்தையும் வாயுபூதத்தையும் அதிட்டிக்கும் கார
ணேசுரரும் அல்ல சுத்தமாகிய சதாசிவம் மகேசுரம் என்னும்தத்து
வங்களும் அலல வென்பதாம. (ருஉ)

தடுப்பரு மந்தச் சதாசிவ முதல்வர், கிடைத்திடு பஞ்ச
கிருத்தியந் திருவுளத, தடைந்து விருப்புறு மவதாரந த
னிலே, யைவகைத் தொழிலா யமைவுறு சத்தி, மெயவரு
சுத்த வித்தை யாகும்.

எ-து. முன்சொலலியதடைபடாதசதாசிவநாயனார் தமக்குச்
சுதந்தரமானக் கிருத்தியத்தை ஐவகையாகத் திருவுளத்தடைந்தந
டத்தும் மகேசுரமான அவதாரத்தில் சத்தியுமதுவாக நின்று அந்தத்
தொழிலைநடத்துகைக்குக்காரணமாக நின்ற அவதாரம் சுத்தவித்தை
என்றுபெயரானதென்பதாம். (ருஙு)

இத்தகை வைத்திடு சுத்த வித்தை, தத்துவ மலசிவ சத்
தி யெனத் தகும.

எ-து. இத்தகைய சுத்தவித்தையைத் தத்துவமென்றுமல் சிவசத்தியென்று சொல்லப்படு மென்பதாம். (ருச)

உற்றிடு மனுக்கா னுபா[illegible]னமதா, * மற்றதன்கருத்தாம
கேசுரராகும்.

எ-து பொருந்திய அந்தச்சுத்தவித்தை சத்தியனுக்கிரகத்தை நடத்துகையாலும் இதனிடமாகஅனுக்கிரகம் பெறுகையாலும் அனுக்கிரகவுபாதானம பொருந்திபிருக்கும் இச்சத்திக்குச் சத்திமான்மகேசுரமென்பதாம். (ருரு

விரிந்தவிச் சுத்த வித்தையுமகேசமுந், தெரிந்துணர் சத்
தி சிவான்மிக மாயிருந் ,திருநூற்றிருபத் தீரிருபுவனத்
தொருவா துறையு முயிரனுக்கிரக, மியற்றுதற் பொரு
ட்டா விந்த மகேச ரியற்படு மிச்சையி லேழுகோடி
போற்றுமந் திரர்களைத் தோற்றுவித் தனரே.

எ-து. விரிந்த சுத்தவித்தை மகேசுர மிரண்டுஞ் சத்திசிவான்மிகமாயிருந்து நடத்து மனுக்கிரகத்தொழிலை ஆராய்ந்து அறியில் இந்தமகேசுரரது இயல்பான ஞானனுக்கிரகம் எனனுந் தொழிலாகியஇச்சையினுல் அபரமந்திரேசுரரால் ஆசரிக்கப்பட்ட சத்தகோடி மந்திரங்களைஅனுக்கிரகித்து உண்டாக்கியவர்களைக்கொண்டு இருநூற்றிருபத்து நாலு புவனங்களிலும் மிகுந்த புண்ணியத்தால் அடைந்து ஒழியாமல் இருந்துள்ள ஆன்ம அனுக்கிரகத்தை நடத்துவார்களென்பதாம். (ருகு)

---

* மற்று - வினைமாற்று

ஆன்மார்க்கத்தில்இச்சையென்னும் பரசிவம் அதற்குகாரணமானபரைஅனுக்கிரக இச்சையைநடத்தும் மகேசுரம்அனுக்கிரகதொழிலாகும் சுத்தவித்தை காரண காரியமான வடிவறுத்தியும் வடிவும் ஒத்துப்பஞ்சகிருத்தியம் நடத்தும் சதாசிவம் என்னும் இவர்கள் அனுகிரகத்தொழிலைச்சொல்லில்.

மேவுமிச் சுத்த வித்தைநபகருவ, வாவிகட் குயர்சிவ ஞானமளிக்கும்.

எ-து. பொருந்தியசுத்தவித்தை கன்மசாலையொப்பான ஆன்மாக்களுக்கு * நால்வகையான சத்திநிபாதமென்னுந் தொழிலைநடத்தி மேலான சிவஞானத்துக் கேதுவாகுமென்பதாம். (௩௭)

அளிக்கு மவதரந் தன்னில்மகேசர், வெளிப்படுநானா வித்திரு மேனியோ, டளப்பருங்காட்சி கொடுத்தனுக் கட்குக், கிளப்பருந் திறலனுக் கிரகம் பண்ணுவர்.

எ-து. ஞானத்துக்கேதுவான அவதரத்திலே ஆன்மாக்கள்பக்குவத்துக்கீடாக மகேசுரர் பலவகைப்பட்ட திருமேனியுடனே வெளிப்பட்டுச் சொல்லுதற்களவிறந்த காட்சியான திறத்தினால் மேலான பதமுத்திகளைக் கொடுத்து இரட்சிப்பரென்பதாம். (௩௮)

அழிவில் சதாசிவ ரைந்தொழில்வகையாற் பழுதி லனுக்கிரகம்பண்ணுவரே.

எ-து. நிலைபெற்றுள்ள சதாசிவர் போகநிவிர்த்தியைப் பண்ணிச் சிவஞானத்துக்கேதுவாகிய பதங்களில் வைத்து இரட்சித்து அதிகாரநிவிர்த்தி பிறந்தபோது அந்தப்பதத்தைஅழித்து அந்தவழியின்

* நல்வகையாவன மந்ததரம மந்தம தீவிரம தீவிரதரம.

திகைப்பை மறைப்பதாகி அசுத்தமறைப்பை அருளாகிய கிரணத்தா லீகெடுத்தம்மைக் கொடுக்குமதானபஞ்சகிருத்தியம என்னும் அனுக் கிரகத்தைப் பண்ணுவரெனபதாம். (ருசு)

சொலலிய பரைநற் சுத்தான்மாக்களுக் கெல்லையில திவ்
விய ஞானத்தாலே நல்லனுக கிரகம நயந்து பண்ணுவ
தே.

எ-து. சொல்லப்பட்ட அருளாகும்பரை முனசொன்ன இயல்பை யுடைய சுததான்மாக்களுக்கு அளவிறந்த தெயவீகம் பொருந்தியஞானத்தால் சிவனுடைய பரிபூரணமுள்ளளவும் அறிந்து உபாதியைக் கொடுக்குந் தனமையாகிய அனுக்கிரகம்பணணு மெனபதாம

பண்ணிய வந்தப் பக்குவந் தன்னில், நண்ணிய ஞானக
கண்ணுறக்கண்ட, திவ்விய மான சிவானந் தத்தினை, யவ்
வயினீவ ரணுசிதா தாமே.

எ-து. ஞான ஆதித்தியனை சிவனது அனுக்கிரகமான அருளால் விளங்கிய ஞானக்கண்ணால் உணமையைககண்ட அவசரத்தில விளக்கிடமாகப் பதாரததத்தைக் கண்டவனுககு மேல்விளக்கு வேண்டாததுபோல் இவனை அருளுக்கு மேற்படுததி சிவானுபூதியாகிய சிவானந்தத்தைசசடுதியில் அனுககிரகிபபா பரனாகிய அனுசிருதமெனபதாம். (கூக)

இவர்கள் வடிவா கியதிரு மேனியைத், தவறகல் சுத்தவி
த்தியா தத்துவ மகேச தத்துவஞ் சதாசிவ தத்துவந், த
வாத விந்து நாதத் துவமெனப, பகர்தருமறைகள் பகுத்
துரைத் தனரே.

எ-து. சுத்தவித்தை மகேசுரம் சதாசிவம் சத்தி சிவம் என்னு இவர்களுக்குத் திருமேனியும் புவனமும முறையே குற்றமில்லாத சுத்த வித்தியாதத்துவம் மகேசுரதத்துவம சதாசிவதத்துவம கெடாதவிந்துதத்துவம் நாததததுவம் என்று அரியவேதங்கள் பிரித்துச் சொல்லுமென்பதாம். (சுஉ)

அதனால், தததுவ மூர்த்தி யிரண்டெனத் தகுமே.

எ-து. ஆதலினால் தத்துவம் என்றும் தத்துவததை அதிட்டித்து இருக்கும் மூர்த்தியென்றும் இரண்டாமென்பதாம். (சுந)

சுத்தமாயைதொடுத்துரைத்தனமினி, வைத்துண ரசுத்த மாயை யிலக்கண, மொய்த்துரை செய்வ னுயாமறை முறையே.

எ-து. மேலாய வேதஞ்சொன்ன அடைவே சுததமாயையின் வியாத்தி வியாபகம் சொல்லி இதனால் உணர்த்தப்பட்ட அசுத்தமாயையின் இலக்கணம் சொல்லுவாமென்பதாம். (சுச)

அதுதான் - நிததியமாக நிறைந்தள விலதாயொத்துறுச கத்துக் கொரு வித் தாகி, யென்று மழிவிலா தென்றன ரன்றே

எ-து. அந்த அசுத்தமாயை அசேதனகாரணமாதலால் நித்தியமாய் அசேதனத்தில் பூரணமாய், அனேகசத்திகளுடைத்தாய், ஒன்றாய், தனுகரணபுவனபோகங்களாய், செகத்துக்கொப்பில்லாதஒரு விதையாய், சருவசங்காரகாலத்திலும் ஆன்மாவுக்குஇடங்கொடுசகும் தன்மையொழியாததாய் இருக்குமென்று சந்தேகமறச் சொல்லுமென்பதாம். (சுரு)

அந்த மாயையில் வந்தது கலையே.

எ-து. அனந்ததேசுரரால கலக்கம்செய்யப்பட்ட மாயையிலேயா
ணவத்தைச் சிறிது நீக்கியபோது அக்கிரியையை நடத்துவது கலை
யாதலால மாயையிலே கலை தோனறின தெனபதாம். (சுசு)

கலையி லுதித்தது கால மாகும்.

எ-து. மறைப்பை நீக்குந் தொழிலாகிய கலைகளை காலத்தேய
கையாலும் கலையிலே காலமுண்டென்று கலை காலம் நியதி மூன்றி
னொருழிலும் ஓரிடத்திலாகையால இவைமூன்றும் பிரியாமலுள்ள
து. சொல்லுமிடத்து முறைபிற பாடிலலை யெனபதாம். (சுஎ)

நியதியுங் கலைக்கு நிகழுவ தரப்பெயர்.

எ-து. ஆணவம் நீங்கவே யனுக்கிரக மென்று நியமிக்கையாலு
ம நியமித்தவிடத்துத தொழில கலையாகையாலும் அந்தக்கலைக்கு
நியதியென்று அவதரப்பெய ரெனபதாம். (சுஅ)

நியதியிற் புருடதத்துவ மேரும்.

எ-து. பஞ்ச கஞ்சுகத்துடன் கூடிய போகத்தை நியமித்தவி
டம் புருடதத்துவமாகையால் நியதியில் புருடதத்துவம் சேர்ந்ததெ
ன்பதாம். (சுகூ)

பின்பு கலையிற் பிறந்தது வித்தை.

எ-து. கிரியாசத்தி யாணவத்தை நீக்க ஞானசத்தி போகத்தில்
அறிவைபபண்ணுகையால பின்பு கலையிலே வித்தை தோன்றுமென்
பதாம். (எ0)

அந்த வித்தை யறிந்தது ராகம்.

எ-று. போகத்தில் அறிவுந் தொழிலுமுண்டான விடத்துப் போகத்தில் இச்சை யறிவு இடமாக உண்டாகையால்வித்தையில ராக முண்டான தென்பதாம். (எக)

பின்றரும் வித்தை பிரகிரு தியையே.

எ-று. கலை காலம் நியதி வித்தை ராகம என்னுமைந்துங் கூடிய போகமேயறிவாகத் தனுகரணாதிகளொன்றியே யிருந்தவிடம பிரகிருதியாகையால பின்பு வித்தையிலே பிரகிருதி யுண்டாமென்பதாம்.

பிரகிரு தியிலே பிறக்குமுக் குணமே.

எ-று. அறிவு தொழில் இச்சை ஒத்தவிடம்பிரகிருதியாகையாலும இதன்விகாரமே சாத்துவிக இராசததாமத மெனனும விகிர்தியாகையாலும் இதனிடமாகத் தனுகரணாதிகள உண்டாகையாலும் பிரகிருதியிலே முக்குணம் பிறக்கு மென்பதாம். (எ௩)

அப்பிர கிருதிக் கவதர நாமந், துப்பமா குணதத்துவ மெனச் சொலலுவா.

எ-று. பிரகிருதியின் விகிர்தியே குணமாகையால் அந்தப்பிரகிருதிக்கு அவதரப்பெயர் குணதத்துவ மென்று சொலலுவ ரெனபதாம். (எச)

ஆசறு முக்குண மாவன சாத்துவிக, ராசததாமத மென்றி யம் பினரே.

எ-று. குற்றமற்ற குணவிகாரமாவன சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் என்று சொல்லுவ ரென்பதாம். (எரு)

சாத்விக மொளியைத் தருமென மொழிப, ராசதமபர
விர்த்தியை யாக்குந, தாமத மநத காரந் தருமே.

எ-து. சாதத்துவிதம் பிரதானமான ஞானவேதுவாயிருக்கும் இராசதம் தொழிலாகிய போகவேதுவாயிருக்கும், தாமதம் போக மோட்சத்துக் கேதுவலலாததாகையால் அந்தகாரமாயிருக்கு மென்பதாம. (எசு

* சாதவித ராசந தாமத மயன்மா, லேதது முருததிர
ருக்கிவை முறையே,வாய்நத குணமென வகுத்துரைத் த
னரே.

எ-து. சிருட்டித் தொழில விளக்கமான சாத்துவிதம் பிரமாவுக்கும, போகத்தொழில நிலையான இராசதகுணம விஷ்ணுவுக்கும், போகத்தொழிலற்ற விடம் நிராலம்ப மாகையால் அந்தகாரமான தாமதகுணம் குணவுருத்திரருக்கும் இயல்பான ஒவ்வொருகுணமெனப பெரியோர் வகுத்துச் சொலலுவா என்பதாம. (எஎ)

இநதக் குணாநதனில் வந்தது புததி.

எ-து. குணமே புத்திக்குத தாரகமாகையால் குணத்திலே புத்தி தோன்றியதென்பதாம். (எஅ)

புத்தியி லகஙகா ரம்புறப படுமே.

எ-து· அறிவு இடமாக ஆங்காரமுண்டாகையால் புத்தியிலே அகங்காரம் தோனறியதென்பதாம். (எகூ)

---

* இச்சூத்திரததில் சொற்ற குணங்கள் பஞ்சாமுகபாவனையில்தூலமாகத் தொழிலின்மேல்வைத்துக் கூறிய அவதரமென அறிக விவரணஞ் சூதசங்கிதைமுதலியவற்றுளுண்டு ஆண்டைக்காண்க.

அதுபூ தாதிக மேவை காரிக, முதிர்தை சதமென மூவ
கை யாகும்.

எ-து. அந்த அகங்கார தத்துவம் பூதாதி யென்றும, உமைந்த வைகாரிக மென்றும், முதிர்ந்த தைசதமென்று மூவகை யெனபதாம். (அ0)

தந்தபூ தா தியிற் சத்ததத் துவமுதற், கந்ததத் துவமெ
னவைந்துமுற் பவமே.

எ-து. பூதாதியென்றுரைத்தஆங்காரத்தில் சத்தபரிச ரூபரச கந்த மென்னும் ஐந்துதத்துவங்களும் தோன்றின வென்பதாம். (1

சுத்த முதலிய தத்துவ மைந்தினு, மருதகு வெளிமுத
லம்புவி யளவாந், தத்துவ மைந்துந் தனித்தனி வ
ருமே.

எ-து. சுத்ததத்துவத்திலே யாகாசமும், பரிசத்திலேவாயுவும், ரூபத்திலே தேயுவும் ரசத்திலே அப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியு மதோன்றுமென்பதாம. (அஉ)

வைகரி கந்தரும் வாக்கொடு கைகா, லுய்யாப் பாயுரு
வுபத்த தத்துவமே.

எ-து. வைகரியென்னும் ஆங்காரத்திலே வாக்கு பாதம் பாணி உய்த்தலில்லாத பாயுரு உபத்தமாகிய ஐந்து தத்துவமும் தோன்றுமென்பதாம். (அங)

தைசத வாங்கார ந்தான் செவிமுத, லைந்துணர் மூக்கள
வைந்துதத் துவமும், மெய்துணர் மனதத் துவமும்
பொமமே.

எ-து ஐதைசதமென்னும் ஆங்காரத்திலே சந்தேகமற அறியும் தொழிலையுடைய சோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்நுவை, ஆக்ராணம் என்னுமைந்துதத்துவமும் பகுத்தறியும மனத்தத்துவமுந்தோன்று மென்பதாம். (அச)

ஆகிய தத்துவ மாறு றாயிர்களின, போகபூமி யெனப புகன் றனவே.

எ-து இப்படியுண்டாக்கப்பட்ட தததுவ முப்பததொன்றும் இவற்றை நடத்தும் காரணதததுவ மைந்துமஆகமுப்பத்தாறும்ஆன மாக்களுக்குச் சுத்தா சுத்தமாயுள்ள போகம்புசித்தற்கு இடமாதலாலே போகபூமியெனச் சொல்லிய தெனபதாம. (அரு)

நாங்கிய புத்தி ந்ததுவ மருணிய, பாங்கினி லுதித்த * பாவமைம்ம பதுமே.

எ-து. போகததுக்குத தாரகமான புத்திதத்துவத்திலே அந்தப் போகததுக்கேற்கப் பாவத்தை யுண்டாக்குங குண மைமபது முண்டாயின வெனபதாம். (அசு)

காரணம் பதின்மூன் ருருபது காரியம, பாவுறுமிந்திய பந்தம பதிமொன், றியலாங காரம் புத்திமெட் டெட்டே.

எ-து. காரணம் பதின்மூன்று, காரியம்பத்து, மேலறியுங்குணத்தை யுடைய இந்திரியபந்தம் பதினொன்று, சொல்லப்பட்டஆங்காரம் எட்டு, புத்திஎட்டு ஆகவைமபதும்பஞ்சாதசபாவமென்பதாம். ()

* புத்திததத்துவ மொன்பது குணததுககு மொவவொரு குணத்துக் கைம்ப தைம்பதாக நானூற்றைம்பது பாவக மாகவுங் காரியப்படும்.

MAHAMAHOPADHYAYA

பன்னிய கரணம் பதின்மூன் றுவன, மன்னிய செவி முதல் வாக்கு முதலெனப், புனையுமீ ரைந்து புறக்கர ணங்களு, மனமொடு புத்தி வருமாங் கார, மெனமூன் றந் தக் கரணமு மிவையே.

எ-து. பொருந்திய கரணம் பதின்மூன்றையும் சொல்லில் மன்னிய சோத்திரம் தொக்கு சட்சு, சிங்நுவை, ஆககிராணம், வாக்கு, பாதம், பாணி பாயுரு உபஸதம் என்னும்புறக்கரணம் பத்தும், மனம் புத்தி, புத்தியில் தோன்றும் ஆங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணம் மூன்றும் ஆககரணம் பதிமூன்றென்பதாம். (அஅ)

காரியம் பத்தே காசினி முதலைந், தேரியற் கந்த முத லொளி யீருஞ், சீரிய தன்மாத் திரையிவை யைந்தே.

எ-து. பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பூதம் ஐந்தும், அழகிய கந்தம் ரசம் ரூபம் பரிசம சத்தம் என்னும் தன்மாத்திரை ஐந்தும் ஆகபத்தும் காரியமென்பதாம்.* (அகூ)

இந்திய பந்தமு மீரைந் தொன்றவை, முந்திய செவி முதல் மொழிமுதல் மனமே.

எ-து- முன்சொல்லிய சோத்திராதி ஐந்து, வாக்காதி ஐந்து, மனம் ஒன்று ஆகபதினொன்றும் இந்தியபந்தமென்பதாம். (கூo)

கைதரு மெட்டாங் கார மியம்பிற், றைசத வைகாரிக பூ தாதியென், றெய்தாங் கார மிவையொரு மூன்றொடு, தமமே மோகந் தனிமக மோக, மமைவுறு தாமிச் சிர மே யதனொ, டந்ததாமிச் சிரமெனு மிந்த, வைந்தாங் கார பேதமு மவையே.

எ-து. போகவுபகாரமான ஆங்காரமெட்டையுஞ் சொல்லில் தைசதம் வைகாரிகம் பூதாதி யென்னும் ஆங்காரமூன்றும், போகம்புசிக்கைக்கு மாறுபாடாயதமமென்னும் அந்தகாரம், மயக்கமாகியமோகம், அதில்மகத்தாகிய மயக்கமான மோகம், இருள்பொருந்திய அந்தகாரமென்னுந் தாமிச்சிரம், அதில்தெரியாமையென்னும அந்தாதாமிச்சிரம் எனவைந்தும் ஆஙகார மேலிட்டான மறைப்பாகையால்ஆங்கார பேதமென்பதாம். (கக)

புத்தி யெட்டே புகழ்தரு மாதரு, மத்திற மிருநான் கென்றறைந் தனரே.

எ-து. புததிகுணம் எட்டையும்சொல்லில் தன்மம் ஞானம்வைராக்கியம் ஐஸ்வரியம்,என்னும் கூட்டமும், இதற்குமாறாகஉள்ள அதன்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்யம் அனைஸவரியம் என்னும் கூட்டமுமாகஎட்டும்"புத்திகுணமென்பதாம். மேல்இவற்றின் பேதத்தையும்வியாத்தி வியாபகத்தையும் சொல்லுகிறார். (கஉ)

ஞானஞ் சாத்விக நலமிகு தருமமு, மானவை ராக்கிய மதனோ டாக்கமு, மேனை யிராசத மதன்மா திகளொரு நான்கையுந் தாமத மாக நவிற்றுவர்.

எ-து. இக்குணம்எட்டில் ஞானஞ் சாத்துவிதத்தைப் பொருந்திவரும், நன்மைமிகுந்த தருமமும் அதன் பின்னை வைராக்யமும் அதனோடு ஐஸ்வரியமும் பொல்லாத இராசதத்தைப் பொருந்திவரும் அதன்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைஸ்வரியம் நாலும் தாமதத்தைப் பொருந்திவருமென்பதாம். (கங)

தன்மா திகளுரை தருபத் திருநான் கிம்மா றென் பதொ டெட்ட தன் மாதிக ளீரைந் திருநான் கொன்பானெட்டெனக் கூறும் புத்தி குணமெழு பதுமே.

எ-து. * தன்மாதிகளுடைய பேதம் எழுபதையும் சொல்லில் தன்மம்பத்தாவன அயிம்சை சத்தியம் பிரமசரியம் கிருபை குருசோவை சுத்தம் பிரியம் கொல்லாமை களளாமை பொய்யாமை; ஞானம் எட்டாவன தாரம் சுதாரம் தாரணம சுதாரையந்தம பிரமோகமபிரமுத்தி ரம்மியம் சதாபிரமுத்திதம்; வைராக்கியம் ஒன்பதாவன அம்பை சலிலை மோகம் திருடாமை சுதாரை சுபாரை சுனேத்திரைசுமாரை உத்தமாம்பத்திகை; ஐஸ்வரியமெட்டாவன அணிமாமகிமா லகிமா கிரிமா பிராத்தி பிராகாமியம் ஈசத்துவம் வசித்துவம்; அதன்மம்பத்தாவன இம்சை அசத்தியம் அப்பிரமசரியம் கிருபையினம குருவிகழ்ச்சி அசுத்தம் பிரியமினமை கொலை களவு பொய்; அஞ்ஞானமெட்டாவன அதாரம் அசுதாரம் அதாரணம அதாரையந்தம அப்பிரமோகம் அப்பிரமுத்திதம் அரம்மியம்அசதாபிரமுத்திதம; அவைராக்கியமொன்பதாவன அனம்பை அசலிலை அமோகம் அதிருடாமை அசுதாரை அசுபாரை அசுனேத்திரை அசுமாரை அனுதாம்பத்திகை; அனைஸ்வரியமெட்டாவன அஅணிமா அமகிமா அலகிமா அகிரிமா அப்பிராத்தி அபிரகாமியம் அனீசத்துவம் அவசித்துவம் இவ்வாறு விகற்பமான அழகிய புத்தியின்குணம் எழுபதென்பதாம. (கூச)

ஆக்க மில்குணம் பைசா சத்துக, கவ்வயி ராக்கிய மிராக்
கதமியக்க, மஞ்ஞான மதன்மங் கா ந்தவந்தன்ம, மைந்
திரஞானஞ் சௌமியம் வய்ராக, மியம்பிர சாபத் தியம்
பிரமந்தனக், காக்கமொன் ருகச் சுபாபமா யிருககினு,
மொழிபசா சமுத விமோனிக ளெட்டினு, மிவைவியா
பித்தி ருப்பது துணிவே.

* இவண் சொற்ற தன்மாதிமுதலிய, சில ஆகமங்களில் வேறுவிதமாகக் கூறினும் கருத்துவகையில் ஒன்றுபட்டமையறிக.

எ-து. பிசாசுகளுக்கு அனைஸ்வரியகுணம், இராக்கதர்களுக்கு அவைராக்கியகுணம், இயக்கருக்கு அஞ்ஞானகுணம், கந்தருவர்க்கு அதன்மகுணம், ஐந்திரரென்னும சாதிக்குத் தன்மகுணம, சௌமியர்க்கு ஞானகுணம், பிரசாபத்தியாக்கு வயிராக்கியகுணம், பிராமணர்க்கு ஐஸ்வரியகுணம, ஆக இவ்வெண்கணமான தெய்வயோனி பேதத்திற்கு ஒவ்வொருகுணம் சுபாவமாக விருந்தாலும் பிசாசமுதலான எட்டுயோனிகளிலு மொன்றிலொன்று கலந்து சந்தேகமற வியாபித்திருக்குமென்பதாம். (௯௫)

வய்ந்த பசாச மிராக்கத மியக்க, மியங்குங் காந்தவ
மைந்திரங் கவலையில, சௌமியம் பிரசா பத்தியம் பிர
மமென், றிவற்றுக் குரைகுண நிரைநிறை யோரெட்
டொரெட் டிருபா ஞன்கெண் ஞன்கெண், ணைந்தெண்
ஞறெண் ணேழெட் டெட்டாய், நண்ணும் புத்தி
நவில்குண பேத, மெண்ணு விருநூற் றெண்பதோ
டெட்டே.

எ-து, பொருந்திய பிசாசுகளுக்கு ஐஸ்வரியகுணம்-௮. இராக்கதருக்கு-௧௬. இயக்கருக்கு-௨௪. கந்தருவருக்கு-௩௨. ஐந்திரருக்கு-௪௦. சௌமியருக்கு-௪௮. பிரசாபத்தியருக்கு-௫௬. பிராமணருக்கு-௬௪. ஆக ௨௮௮. பிசாசுமுதல் எண்மருக்கும் வைராக்கியகுணம் முறையே ௭-௧௪-௨௧-௨௮-௩௫-௪௨-௪௯-௫௬ ஆக ௨௫௨; ஞானகுணம்-௬-௧௨-௧௮-௨௪-௩௦-௩௬-௪௨-௪௮ ஆக ௨௧௬; தன்மகுணம் ௫-௧௦-௧௫-௨௦-௨௫-௩௦-௩௫-௪௦ ஆக ௧௮௦ ; அதன்மகுணம் ௪-௮-௧௨-௧௬-௨௦-௨௪-௨௮-௩௨ ஆக ௧௫௪ ; அஞ்ஞானகுணம் ௩-௬-௯-௧௨-௧௫-௧௮-௨௧-௨௪ ஆக ௧௦௮; அவைராக்கியகுணம் ௨-௪-௬-௮-௧௦-௧௨-௧௪

கசு ஆக எஉ; அனைஸ்வரியகுணம் க-உ-ங-ச-ரு-சு-எ-அ ஆக ஙசு; ஆகமொத்த குணபேதம் க00அ-ம்- மேற்சொன்ன உஅஅ-ல் அடங்கி யிருத்தலால் உஅஅ-யே பிரதானமாகச் சொன்னதென்பதாம். ()

சொன்னகுண பேதந் தோன்றிற் றுரைகையா, முன்னூ
ற் றைம்பத் தெட்டென மொழிப.

எ-து. தன்மாதிகுணம் எ0. ஐஸ்வரியபேதமாகச் சொல்லிய க00அ-யும் அடைக்கிக்கொண்டிருக்கிற பேதம் உஅஅ ஆகக் குணத் தொகை ஙருஅ என்பதாம். (கஎ)

ஆன முன்னூற் றைம்பத் தெண்குண மானிடர் வியா
பித் திருப்பது வழக்கே.

எ-து. இவ்வாறு முன்னூற் றைம்பத்தெட்டு குணமும் மனிதரிடத்திலே குறைவற வியாபித்திருக்குமென்பதாம். (கஅ)

வியன்மிகு முக்குண வியாத்தி விரிப்பி னயன்முத லிந்
திர னளவா மமர, ரையமில் சாத்வித குணமதிட் டிக்
கும்.

எ-து. வியப்புமிகுந்த முக்குணத்தின் வியாத்தியை விரியச் சொல்லில் பிரமன் முதல் இந்திரனீறாகவுள்ள தேவர்களை நிலைபெற்ற சாத்துவிதகுண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். (கக)

யாமோ ரியக்க ரசுர ரிராக்கதர், யாது தானவர் பிசாசுக
ளிவர்களைக், கோதமர் தாமத குணமதிட் டிக்கும்.

எ-து. கந்தருவர் இயக்கர் அசுரர் இராக்கதர் பேதமான யாது தானவர் பேய்கள் · இவர்களைக் குற்றம் பொருந்தின தாமதகுண மதிட்டிக்குமென்பதாம். (க00)

இருநிலத் தியங்கு மிருடி கணங்களைத் திருமிகு மிராச
சஞ் சேட்டித் திடுமே.

எ-து. பூலோகத்தில் நித்தியதைப் பெற்றுள்ள இருடிகளை அழகுபொருந்திய இராசதகுண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். (௪0௧)

தாவர பேதஞ் சரிந்திடு பதங்கங், காலள வில்லன நாலி
ல்லாதன, சால வதிட்டிப் பது தாமத குணம்.

எ-து. பேதப்பட்ட தாவரங்கள் பறவைகள் அனேக கால்களோ டோவன கால்களின்றி ஊரவன ஆகிய விவற்றை மிகுந்ததாமத குண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். (௪0௨)

அன்ன மனிதரை யதிட்டிக் குங்குண, மின்ன தெனப்
பிறி தியம்ப வொண்ணுமையி, னின்ன குணங்கட் கிருப்
பிடமாகிய, தன்மா தன்மந் தானே தணவா, தென்று
ளினுமதிட்டிக்கு மென் றதுவே.

எ-து. முக்குணங்களின விரிவுயாவுஞ் சுதந்தரமாகவுடைய மனிதர்களை அதிட்டிக்குங் குணம் இனனதெனப் பிரித்துச் சொல்லக்கூடாமையால் புத்திகுணத்துள் நற்குணம் நாலிற் பிரதானமான தன்மமென்னும் புண்ணியகுணமும், தீயகுணங்கள் நாலிற் பிரதானமான அதன்மமென்னும் பாவகுணமும் இவ்விரண்டினடியாக எல்லாக்குணமு முண்டாகையால் சத்திநிபாதமளவும் ஒழியாமல் நின்றதிட்டிக்கு மென்பதாம். (௪0௩)

தன்மந் தனையது தவிரமூன் றதன்மந், தனையது தவிர
மூன்று சரிக்கும்.

எ-து. ஞானம் வைராக்கியம் ஐஸ்வரிய மென்னும் மூன்றுகுணமும் தன்மத்தையும், அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைஸ்வரியம்

என்னும் மூன்று குணமும் அதன்மத்தையும் ஆசரிக்கும் ஆகையால் உலகத்தினிடத்துத்தன்மம் அதன்மமாகிய புண்ணியபாவமே அதிட்டிக்குமென்பதாம். (௧0௭)

அதன்ம விலக்கண மாவன வேது, வாத செற்ப மதமி
குவிதண்டை, விவாதம விஞ்சைய சஞ்செயந் தானே,
துதைந்திடு மசுத்த சூனிய வாதம, ஞானந் தெய்வந்
தருமநல் லருத்த, மீனமில் வீடிவ் வைந்து நிந் தனை
யே.

எ-து அதன்மமாகிய பாவம ஏறுவழி யெப்படி யெனில் பொருளல்லாதவற்றைப் பொருளென்று திட்டாந்த மெய்நூலாகச் சாதித்தல், வாதமாவது உண்மையுணர்தல் வேட்கையோன் *கதை, செற்பமாவது சாதனமிரண்டுள்ளதன்கண்வெல்லும் வேட்கையுடையான்கதை, விதண்டையாவது தன்கோட்பாட்டை நிலைபெறுத்தாதகதை. இம்மூன்றுவகையாலு மலைவுசெய்து அறுதியிடாமலிருத்தல் விவாதம், விஞ்சைய சஞ்சயமாவது உபதேசததா லறிவின்றி வியவகாரத்தா லறியப்படாதமிருந்த சந்தேகம், துதைந்திடுஞ்சுத்த சூனியவாதமாவது அசேதன வறிவினால்கருத்தா வில்லையென்றுஞ் சமயத்தைச்சாதிதல், ஞானந் தெய்வந் தருமநல்லருத்த மீனமில் வீடிவ்வைந்து நிந்தனையாவது லௌகிகம்வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்கம் மந்திரம் என்னு மைவகை ஞானத்தையும் நிந்தித்தல் சிவமூர்த்தி பேதங்களாவன தெய்வங்களை நிந்தித்தல் கொல்லாமை முதலிய தன்மத்தினை நிந்தித்தல் கேட்ட அர்த்தங்களை யிகழ்தல்

* "கதையாவது கூறுவார்பலரை யுடைத்தாய்ச் சங்கையுத்தரங்களைப் பயக்குந் தொடர்மொழியின் கோவைப்பாடு."

அழிவில்லாத மோட்சத்தை யல்லவென்றல், இவை முதலிய மாறுபாடென்பதாம். (௧0௫)

இந்த வருன்ம மிசைந்தவர் நரகடைந் தந்நமி றுன்ப மனுபவிப பாரே.

எ-து. இத்தகைய ஐவகையான அதனமபாவங்களைச் செய்தவர்கள் அஞ்ஞானத்துடன் பொருந்தி நரகடைந்து அளவில்லாத யாதனைசரீரத்தோடுகூடியிருந்த துக்கப்பற்றே அவைராக்கியமாகவும் சுகமின்மையே அனைஸ்வரியமாகவு மனுபவிப்பார்களென்பதாம். ()

தன்ம மெனலுங் குணத்திலுண் டானது, நல்ல லௌகிக ஞானந் தானே.

எ-து. தன்மமாகிய பசுபுண்ணியத்திலுலே நல்ல லௌகிக ஞானமுண்டா மென்பதாம். (௧0எ)

கேடில் வைராக் கியகுணந் தந்தது, நாடிய பௌத்த *ஞானந் தானே.

எ-து. ஆசையுடன்கூடி யிருப்பினும ஆசையறுதலான கெடிப்புக்கெடாத வைராக்கிய குணத்தால் புத்தர் அமணர் எனபவர் நாட்டப்பட்ட ஞானமுண்டா மென்பதாம். (௧0அ)

ஞானவை ராக்கியந் தன்னில் நன்குண், டானது சாங்கிய ஞானமென் றறைவர்.

---

* உலோகாயதன் முதலிய புறப்புறச்சமயிகள் கொள்கைகளும் ஓரோர்வகை ஞானமாமென்றும், அவை அபரஞானத்தி லடங்குமென்றும் திராவிட மகாபாடியமுனிவர் வகுத்தனர். அதுகொண்டு பௌத்தன் முதலியார் அறிவை ஞானமென்றனர்.

எ-து. சிறிது பசு ஞானமும் சிறிது பிரபஞ்ச வைராக்கியமுங் கூடினவிடத்தில் நிரீச்சுர சாங்கிய ஞானமுண்டாமென்று சொல்லுவரென்பதாம். (க0௬)

அருண்ஞா னமும்வை ராக்யமு மார்கமுந், தருமால் யோக ஞானந் தனையே.

எ-து. நல்லறிவாகிய ஞானமும் வைராக்கியமும் அணிமாதியஷ்டவைஸ்வரியமும் இம்மூன்றுங் கூடினவிடத்துக் கன்மயோக ஞானமுண்டா மென்பதாம். ஆல் = அசை. (கக0)

குவிதரு புத்தி குணங்களுக் கறிந்த, நவிலதி மார்க்க ஞானந் தானே.

எ-து. எண்ணிறந்த புத்தி குணங்களுக்கு மதீதமானவழி அதிமார்கஞான மென்பதாம். (ககக)

உலக ஞானத் ததீதமென் றோங்கிய, நல்லதி மார்க்க ஞான முளரெனப், பன்னிய பாசு பதர்கா பாலரென், றின்னோர் சனன மிலரென மொழிப.

எ-து.. பசுஞானமென்னும் லௌகிக ஞானத்தினுக் கப்பாலாய்ப் பெரிதாய சிவஞானமல்லாத அதிஞான மார்கமாகிய நல்லஞானமுடையவர்களாகச் சொல்லப்பட்ட பாசுபதர் கபாலர் இவர்களபேத மூத்தியில் சிவானுக்கிரகத்தால் மோட்சமடைந்து சனனமடையார்களெனச் சொல்லப்படுவரென்பதாம்' (ககஉ)

லௌகிக ஞான முளவே தாந்த, மாயா வாதந் தத்துவ வாதம், பாட்டம் பிரபா கரபஞ்ச ராத்திரஞ், சாங்கிய

ரேனை நியோகர் சுபாவ, வாதிகள் கன்ம வாதிகள் சொ
ல்லை, வழாத சஞ்சய வாதிக ளமணர், பூத வாதிக ளுலக
வாதிகள், பாதக முணர்சட பதார்த்த வாதிகள், நியாய
வாதிக ளநேக வாதிக, ளென்னும் பெயரின ரென்றும்
பிறப்பறு, திருவினை யாழி யிடை சுழன் றியங்கும்,புண்
ணிய பாவந் தமமிலொத்திடுநா, ணேர்தரு சத்தி நிபா
தம் பிறந்துழிச, சாருணபாசந் தனைவிட்டு நீங்கு
வர், நீங்கிய பொழுதினி னிகழ்வி னைக், கடனின் றுங்
கனை யேறுவ ரதுநீங்கியபின், வீட்டை யெய்துவ ரவ
ர்வீடு கூடு, மாசை கூடி யுயிர்க்கு மெசசிய, மறைகள்
விளம்பிய வீட்டை நிச்சயஞ், செய்வது நியதி தத்துவ
மாமே.

எ-து. சுவர்க்காதியின் பொருட்டாகவுள்ள லௌகிகஞானம் பலபேதப்பட்டிருக்கும் அவை வேதாந்தம் மாயாவாதம் தத்துவவாதம் பாட்டம் பிரபாகரம் பாஞ்சராத்திரம் சாங்கியவாதம் நியோகவாதம் சுபாவவாதம் கன்மவாதம் சந்தேகமே சொல்லும் சஞ்சயவாதம் சயினவாதம் பூதவாதம் உலகவாதம் பாதகமேயறிவாயுள்ள சடபதார்த்தவாதம் நியாயவாதம் அநேகவாதம் என்பன இச்சமயங்களையனுட்டித்துள்ளவர்கள் சனனமரணப்பற்றறாமல் புண்ணியபாவமென்னும் சக்கரத்தில் * பூட்டையும் நீரும்போலவும் † கறங்கோலைபோலவும்சுற்றித்திரிந்து புண்ணியபாவம் தம்மிலொத்தகாலத்துத் துலையொப்பான சத்திநிபாதம் பிறந்தபின்பு தங்களைச்சார்ந்துள்ள குணபேதமாகிய பாசங்களைவிட்டு நீங்குவர், நீங்கவே யிருவினையென்னுஞ் சமு

* பூட்டை = இறைகூடை † கறங்கோலை = காற்றாடி.

த்திரத்தினின்றும் கரையேறுவர் ஏறவே மோட்சவீடடைவர்- இவர்களுள் மோட்சவிட்சுகளுக்கு வேதங்கள் விருமபிக்கொண்டாடப்பட்ட மோட்சத்தை நியமிக்கும நியதிததத்துவம் மனதளவாக வியாபித்து அப்பால்விட்டு நீங்குமென்பதாம் (ககரு)

அந்த நிச்சயஞ் செயுமவ நாதநிற, பந்த மும்மல பா
வந் தனனை விழுமிய கால வேகந் தன்னுற் கழல வி
ழைபபது காலதத துவமே.

எ-து. மோட்சத்தை நியமிக்கு மவதரத்தில் செனனவேதுவான மும்மல பந்ததத்தைக் குற்றமற்ற தனது கடுமையால் நீக்குவதுகால தத்துவமென்பதாம். (ககச)

கால மிறந்தது வீடெனக் கருதுவர்.

எ-து. மோட்சத்தல் காலமிலலையென வறிகவென்பதாம்.

அப்படிக் காரிய வசுத்ததத் துவங்களுந், துய்யமர் கா
ரண சுத்ததத் துவங்களுந், தப்பமாக்குஞ் சாதாக்கியத்
தினை, யிப்படி யாசரித் திருக்குமென் றனரே.

எ-து. இதுகாறுங் கூறியப்பிரகாரம காரியமாகிய அசுத்த தத்துவங்களும் நன்மையான காரணமாகிய சுத்ததத்துவஙகளும் கிருபைபொருந்திய சாதாக்கிய தத்துவத்தினை இந்தப்பிரகாரம ஆசரித்திருக்கு மென்றன ரென்பதாம். (ககரு)

தன்னிகர் கன்ம சாதாக் கியவடி, வைம்மூர்த் திகளா
தலினும் பூதமு, மம்முறை யாசரிப் பதுவிதி யாமே.

எ-து. தனக்கு நிகரில்லாத கன்மசாதாக்கியருடைய திருமேனி பஞ்சமூர்த்தியின் திரட்சியாதலால் அந்தமுறையிலே சத்தியோ

சாதமந்திரங்களைப் பஞ்சபூதங்கள் ஆசரிக்கையாலும் அந்தக் கன்ம சாதாக்கியரைப் பஞ்சபூதங்களும் சந்தேகமற ஆசரித்திருக்கு மென்பதாம். (கககூ)

மூர்த்திகள் பேத மியங்கலி னபமூர்த், திகளிட மாக நின்ற வைந்தொழில, செம்மை விளங்க மகிழ்ந்து செயுஞ்சிவ, ரூப மாகிய சுத்த குணைந்தான, முருகலமை ந்து முகமா வதுவே.

எ-து. சதாசிவமூர்த்திகளைந்தும் ஐந்துபேதமாகிய திருமேனி யாயிருத்தலால் அந்த மூர்த்திகளிடமாக வெழுந்தருளியிருந்து பி யத்துடன அழகுவிளங்க பஞ்சகிருத்தியத்தைச்செயும் தான பரம சிவனுடைய சுத்தகுணமைந்தும் இந்தக் கன்மசாதாக்கியருக்கு மணம் பொருந்திய ஐந்து திருமுகமாக நின்றதெனபதாம். (ககஅ)

இத்தொழிற் சாதாக் கியர்திரு மேனியிற், சுத்த மகேசுரர் தோற்ற மாகும்.

எ-து. இந்தக் கன்மசாதாக்கிய நவதரபேதம மகேசுரர்பேத மென்று சொன்னபடியாலும தூலமேயவர்க்குத திருமேனியாதலா லும் முன் சொல்லிய சுத்தமான மகேசுரர்க்கு இவர் திருமேனியிலே தோற்றமென்பதாம. (ககக)

மொழியு மிவர்திரு முகத்திற் றோன்றிய, வழியில சிவசித் தாந்தமு மதுவே தழுவிய யாகம சாத்திரங்க ளுமே.

எ-து. முன்சொன்ன சதாசிவநாயனார் திருமுகத்திலே பாச மயங்களை நிராகரணம் பண்ணுவதாய் நிலைபெற்றுள்ள சித்தாந்தம்

பொருந்தின ஆகமங்கள் *ஈசானத்தில் எட்டும், சத்தியோசாதத்தில் ஐந்தும், வாமதேவத்தில் ஐந்தும் அகோரத்தில் ஐந்தும், தற்புருடத்தில் ஐந்தும், ஆக இருபத்தெட்டும் இவற்றைப்பின்சென்ற சாத்திரங்களும் தோன்றுமென்பதாம் (கஉ0)

இவரே காரண மெவைக்கு மென்ப, நித்தொழிற் சாதாக் கியலிங் கந்தே, நிதத சகள நிட்கள சிவனைப, பத்தர் தியானம் பண்ணுவ ரன்றே.

எ-து. பிரம விஷ்ணு உருத்திரரை யதிட்டிக்கப்பட்ட பீடமும, அதற்குக் காரணமான மயேசுரரை யதிட்டிக்கப்பட்ட கல்லபத்திரமும் இப்படிப்பட்ட சிவாதனததின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சிவமூர்த்தியான சதாசிவமும் அதன் முடி முகம் மார்பு கடிதடம் பாதம் என்னும் அவயவங்களை யதிட்டிக்கும் சத்தி சத்திகாரியங்களாகிய வித்தியாதேகமும், அதற்குமூர்த்திமானுகிற சிவோபாதி ஐந்தும் தண்டபங்கி வத்திரபங்கியுமாய்நின்ற அவதாரத்தில் அபரநாதம் அபரவிந்துவையும் பரநாதம் பரவிந்துவையும் ஒத்து அதிட்டிக்கப்பட்ட சாதாக்கியமென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலே யிப்படி நித்தமாய்ச் சகளநிட்களமான பரமசிவனை அடியார்கள் பத்தியுடன்தியானிப்பரென்பதாம். (கஉக)

---

* புரோற்கீதமுதல் வாதுளம்வரையில ஈசானத்திலும், காமிகமுதல் அஜிதம்வரையில் சத்தியோசாதத்திலும், தீப்தமுதல் சுப்ரபேதம்வரையில் வாமத்திலும, விஜயமுதல்வீராகமம்வரையில்அகோரத்திலும், சௌரமுதல் முகபிம்பம்வரையில் தற்புருடத்திலும் பிறந்தனவெனக்காரணுகமங்கூறும். அன்றியும் இருபத்தெட்டாகமங்களும் ஈசானத்தில் உதித்தனவெனச் சிலவாகமங்கள் பேசும், என்னை? ஐந்துமுகங்கட்குந்தனிதனி ஐந்துமுகங்களுண்டென்னு நியமங்கொண்டு ஈசானமுகசம்பந்தங்களான சத்தியோசாதாதி முகங்களினுண்டாயின வென்னுங் கருத்து கொண்டேயாகலின்.

தனுவொடு கூடுதல் சகளந் தனுவுட, னணைதலில்லாத
து நிட்களமாமே.

எ-து. ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்த்தியென்னும் பெயரினர் அனுசாதசிவரில் ஈசானர் தற்புருடர் அகோரர் வாமதேவர் சத்தியோசாதர் என்னுமிவர்களை வைந்தவமே தனுவாக அதிட்டிக்கையால் தனுவென்னும் பெயர்பெற்று உபாதியினும் உபாதிகுணியத்தினும் சத்திசிவனை விட்டுப் பிரியாதாகையால் சத்தியுபாதியுடன் கூடினதுசகளம. சர்வசங்காரகாலத்தில் வைந்தவகாரியங்கள் மகாமாயையிலே யொடுங்குகையால் சத்தியுந் தொழிலற்றுத் தொழிலசெயும் காரணத்துடனே கூடிநின்றநிலை நிட்களமென்பதாம்.

இருடீர் முப்பத் தெண்கலை மயமா, முருவடி வறுசிவ
னுக்குண் டாகையிற், சிறகரு ஐமம்முகத் தவன்திரு
நாம, நிறக்குஞ் சகள நிட்கள மெனவே.

எ-து. அந்தகாரததைக் கெடுக்குஞ் சத்தியின் காரியங்கள் ஈசானிஐந்து திருமுடிகளாகவும், பூரணிநாலுதிருமுகங்களாகவும், ஆர்த்தியானது இருதயம் கணடமதோள்கள் நாபி உதரம்முதுகு மார்புஎன்னுமெட்டு உறுப்புகளாகவும், வாமையானது பாயு கோசம் தொடைகள் முழந்தாள்கள் கணைக்கால்கள் புறவடிகள் கடிதடம் விரல்கள் என்னும் பதின்மூன்று உறுப்புகளாகவும், மூர்த்தியானது உள்ளங்கால்கள் உள்ளங்கைகள் நாசி திருமுடிவாருகள் என்னும் எட்டுறுப்புகளாகவும், இவ்வாறு முப்பத்தெண் கலாசத்தி சொரூபமான உறுப்புகளையுடைய பராசத்தி நிட்களசிவனுக்குச் சுதந்தரமாகையால்இந்த உறுப்புகளுடன் கூட்டிச்சிறந்த கன்மசாதாக்கியர் திருநாமம்சகளநிட்களமென்றுசிறநூண் டாகச் சொல்லப்படுமென்பதாம். (கஉக)

அந்தர தனுவென வாடியு நிழலென விந்நி
திற் சகளமெய் தியதே.

எ-து. நின்மலமாய் அரூபமான ஆகாயத்திலே நின்மலமாய் ரூபீகரித்து இந்திர தனுபோலவும் பிரகாசமே வடிவாகிய கண்ணாடியிலே கட்புலன்களாற் காணப்பட்டுக் கடினமில்லாத பிரதி விம்பம் போலவும் நிட்களத்தில் சகளம்பொருந்தின வென்பதாம. (கஉஅ)

தயாபரக் கரும சாதாக்கியனைத், தியான வுணர்வு சேர்வு செப்பிற், படிக நிறமுயர் பட்சடை மகுட, மைந்து முடிமுக மைந்தி னைங்கர, மேக நேக மிரண்டு பதாம்புயஞ் சூலமைபரசு சுடர்வாள் வயிர, மேனு மபயம் வலதுகை யேந்திய, பணிபா சாங்குச மணியொடு வரத, மிடமாய விடது கரங்களி லேந்தி யெண்ணு மிலக்கண மியாவு நிறைந்து பண்ணுறு சகலா பரணமு மணிந்து *திப்பிய வறுவையுந் திப்பிய கந்தமுந், திப்பிய மாலையு மிவ்வகை புனைந்து, நீண்டகரங்களு நிமொளி நகங்களு மூண்டெழு சற்சே முகிழ்ந்தபுன் முறுவலுஞ் சாந்த ரூப மேய்ந்தினி தெவர்க்கு மாடுறு கருணை யறம்பொரு ளின்ப வீடருள் புரிந்து வீற்றிருந் தனரே.

எ-து. கிருபையே வடிவான கன்மசாதாக்கியரைத் தியானத்தால்நின்று அடையு முறைமையைச் சொல்லுமிடத்துப் படிகம்

*பருப்பதம் காப்பியம் என்றற் றொடக்கத்தன வொப்பத் திவ்வியமென்னும் வடமொழி திப்பியமெனத் தமிழிற்றிரிந்தது.

போன்ற நிறமும் உயர்ந்து படர்ந்த சடாமகுடமும் ஐந்து திருமுடி
களும் ஐந்து திருமுகங்களும் பத்துகரங்களும ஏகதேகமும் இரண்டு
பாதங்களும் வலதுகரத்தில் இச்சா ஞானக்கிரியையென்னு மதிகார
மான மூவிலைச் சூலமும் பராசத்திரூபமாய இலக்ஷத்தானமான மழு
வும் பரமசிவனது கர்த்துருபவமாய்ச்சுத்தத் துவங்களையுண்டாக்குங்
கட்டுவாங்கமும் விளங்குகின்றவாளும சுத்தமாயையைப் பிரேரிக்
கும் அபேதகுணமான பீசபூரகமும் வச்சிரமும் போகத் தானமாகிய
சாதாக்ஷியத்தை யடைந்தவர்களுக்குச் செனனபயத்தைப் போக்குவ
தான அபயமும் இடதுகரத்திலே ரிதிகுணமாகிய நாகமும்
இந்திரியங்கள் பத்தும தூலபூதமைந்தும் சூக்கும பூதமைந்தும் தன்
மாத்திரையைந்தும் ஆக விருபத்தைந்தையுங் காட்டி நடத்துங் மா
யாரூபமாகிய பாசமும் சங்கற்ப விகற்பமாகிய மனதத்துவத்தை
நடத்துங் குணமாகிய நீலோற்பலமும் விசுரணகுணமாகிய அங்குச
மும் சுத்த அசுத்ததத்துவாவைப் பிரவிர்த்திக்கும் குணமான தமருக
மணியும், ஆன்மாக்கட்குக் கன்மத்துக் கீடாகப் போகத்தைக் கொடு
க்கும் குணமானவரதமும் நாதகுணமாகிய மணியும் சங்காரகுணமா
ன அக்கினியையம் பொருந்த தரிசித்துச் சாமுத்திரிகா லட்சணம்
முப்பத்திரண்டிருஹும கிரமபிய பரமசிவனை யாதாரசேவையால் வி
ளங்கும் குணமாய சதாசிவமாகிய சர்வாபரணத்தையுந் தரித்துத்
திரோதாயியென்னும் பரிவட்டமும் அருளாகிய சுகந்தமும் பரையா
கியமாலையும் இடைவிடாமல பொருந்தின நெடிய அத்தங்களும் பிர
காசத்தால் விளங்கிய நகமும் அனுக்கிர காங்குரமான புன்முறுவ
லும் இவற்றையெல்லா முடையவரு யிருப்பினும் இவற்றிற் கப்
பாற் பட்டுள்ளவருமாயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் தன்மார்த்த கா
மமோட்சங்களைக் கிருபையினாலே யினிதாகவிளங்க அனுக்கிரகித்
துச் சுகாதனமாக வெழுந்தருளி யிருந்தன ரென்பதாம். (௧௨௫)

இந்தத் தியான வெழிற்றிரு.மேனியி, லைந்து சாதாக்
கியமடை யும்படி, யவர்ககமை கீழ்தென் வடமேற்
றிசைமிசை, நோக்கிய முகங்கள் நுவலருந் தொழிற்
சா தாக்கிய மைந்தென் றுரைக்கத் தகுமே, யம்முக
மைந்துஞ் சகளம தாம்பொழு தின்னண மீசா ஞதி
யெனப்படும்.

எ-து. இவ்வாறு தியானத்தாலறியப்பட்ட வழகிய கன்மசா தாக்கியர் திருமேனியிலே பஞ்ச சாதாக்கியமடைந்த முறைமையைச் சொல்லுமிடத்துக் கிழக்கே நோக்கிய பூர்வமுகம் சொல்லுதற்கரிய கன்மசாதாக்கிய மென்றும் தெற்குநோக்கிய தட்சணமுகம் கர்த்துரு சாதாக்கியமென்றும் வடக்குநோக்கிய உததிரமுகம் மூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும் மேற்குநோக்கிய பச்சிமமுகம் அமூர்த்தி சாதாக்கியமென்றும் நாலுதிக்கிலும் வியாபித்த ஊர்த்தவமுகம் சிவசாதாக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். இவை சதாசிவாதி பஞ்சமூர்த்திகளுடனும் கூடிச் சகளமாக நிற்றலால் சகளநிட்களமான வந்தப் பிரபாவத்தை யீசாஞதியென்று சொல்லப்படுமெனபதாம். (கஉகூ)

தொழிற்படு சாதாக் கியத்தினைச் சொல்லி, னிழற்
பொலி சகள நிட்கள மாகையிற், றஞ்சமி லீசா ஞ
திக டாமே, பஞ்ச சாதாக் கியமெனப் படுமே.

எ-து. நாதவிந்து ரூபமாய்ச் சிவலிங்கமான கன்மசாதாக்கியத்தைச் சொல்லுமிடத்துப் பரமசிவனது அதிகாரத்தானமாகிய சதாசிவஞ் சகள நிட்களமாகையால் பஞ்சகிருத்தியத்தை ஈசாஞதி சத்திகளைந்து மதிட்டித்து யாவற்றினுக்குஞ் தஞ்சமாய்நிற்கும் ஈசாஞதி குணங்கள்தானே பஞ்ச சதாக்கியமாய் நின்றன வென்பதாம். ()

முதலீ சான முகமூந ஞன்கினு, மிசமுற வியாபித்
திருக்கு மதுநான், பூசா காலம் புருடம்பார்த் திருந்
தே, யாசறு பூசாந் தத்தனில் முன்போல், மோசமில்
நாலு முகத்தினு முறுமே.

எ-து. முந்தின ஈசானுதி முகமானவை சத்தியோசாதம் வாமம் அகோரம் தற்புருடம் என்னும் நான்கு முகங்களினும் வியாபித்திருந்தாலும் பூசாகாலத்தில் ஆவாகனம் பண்ணுகையால் ஈசானம் சத்தியோசாதத்திலும் சத்தியோசாதம் வாமத்திலும் வாமம் அகோரத்திலும் அகோரம் தற்புருடத்திலும் வியாபித்து குறைவற்ற பூசாந்தத்தில் அருக்கியங்கொடுக்கையால் தற்புருடம அகோரத்தையும் அகோரம் வாமத்தையும் வாமம் சத்தியோ சாததையும் சத்தியோசாதம் ஈசானத்தையும் ஆசரித்து நிற்கையால ஈசானமுகம் குற்றமற முன்புபோல நாலுமுகத்திலும் முற்றும் வியாபித்திருக்குமென்பதாம். (கஉஅ)

இவ்வண மிலக்கண மெய்து * சதேசனை, யவமறு சத்தி
சிவான்மிக யாகிய, விவ்விலிங் கந்தனிற் சிந்தித் தந்த
மில், தொழிலறு தொழிலி லொடுங்கு மேனுந், தோ
ன்மொழி முறைமை யினிமுகச் சாதாக், கியந்தொ
ழில் கிரியா பூசையுய்ப் பதுவே.

எ-து. கீழ்ச்சொன்ன இலக்கணங்களையுடையசதாசிவாயனுரைக்குற்றமில்லாத சத்திசிவங்களுடைய வுண்மையான சிவலிங்கத்தினிடத்திலே தியானித்துமுடிவற்ற கிரியாபூசைக்குக்கன்ம சா

* சதா + ஈசா = சதேசா = சதாசிவர்.

தாக்கியரே கருத்தாவாக வேதாகமங்கள் சொல்லுகையால் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய கன்மசாதாக்கியரைத் தற்புருட முகத்திலே கிரியாபூசை பண்ணுவதென்பதாம். (கூ-க)

சாற்று சதாசிவர் தந்திரு மேனி, யேற்ற வித்தியாதே
கமிவர்தா, மெல்லா மறியு மியல்பது நயன, நல்லோ
ருணர வருஞான மந்திரை நய, மீங்கிவர் பாக்கிய மெட்டுஞ்
சிரமா, மோங்கள வின்மை யுயர்சிகை பூரண, மொள
ளொளி கவசம் பெருமை யந்திரம்.

எ-து. இவ்வாறு சொல்லிய சதாசிவநாயனாருடைய திருமேனி ஆன்மாக்களுடைய கன்மத்துக்கீடாக வதிந்து ரட்சிக்குங் குணம் மந்திரமாகையால் மந்திர ரூபமான சத்தி வித்தியாதேகம், சாதாக்கியமென்னும் அதிகாரத்தையுடைய பரமசிவனது இச்சா ஞானக்கிரியைகளால் சர்வகாரியங்களையு மதிட்டித்து அறிந்து செய்யுந்தொழில்களாகின்ற குணத்தி னுரிமையான வியல்பு நேத்திரம், முத்தான்மாக்களுக்கு உணர்த்தப்பட்ட அருட்சத்தி யிருதயம், பரமசிவனது இரணமான இச்சாஞானக்கிரியை மூன்றும் இவர்பஞ்சகிருத்தியம்* செய்யுங்குணமாகிய ஈசானாதி ஐந்துமாக எட்டுக்குணமும் ஐஸ்வரியமாக உடைத்து ஆகையாலும் இவை சதாசிவத்தினுக்குத் தலைமையான குணமாகையாலும் சிரசு,(இங்கு இச்சை நிட்களம் ஞானமகேசுரம் கிரியை சதாசிவமூலமாய் இலயபோக அதிகாரமாகிய திருமேனிமூன்றும் தண்டபங்கியாய் நின்ற பஞ்சபூதமான கலைகளையதிட்டித்து நிற்குமீசனாதியைந்து ஆக எட்டும் பதிக்குஐஸ்வரியம்) அனாதியிலே தனக்குச்சுதந்தரமாயுள்ள சிவகரணம் மேலானசிகை, நிட்களத்தன்மையை மறைத்து நின்ற ஞானக்கிரியைகள் மிகுந்த

பிரகாசமானகவசம், ஆன்மாவினுடைய அனாதிமலத்தைச் சங்கரிக்கும்பெருமையை அஸ்திரமென்பதாம். (கசு0)

முந்து மறைதெரி முதலா வரணா, மைந்து பிரமமோ
டாறங் கமுமே, வீசிய வுபயா வரண்மு மிச்சைக், கிச
ரனந்தா திகளெண் மருமே, மூன்று வதுகணா முதல
வர்க ளெண்மரு, நான்கா வதுமக வான்முத லீந்திரு,
பாங்கா ருலக பாலரு மாரு, மைந்தா வதுதச வாயுத
மாமே.

எ-து அனுசதாசிவர் * பதினொருபேரும் சிவதத்துவத்தைப் பெற்றுப் பிரதம ஆவரணத்திலும் அநிற் பக்குவரான அனந்தராதி அட்டவித்தியேசுரர் இரண்டா மாவரணத்திலும் நந்திமுதலான அட்டகணேசுரர் மூன்றுமாவரணத்திலும் இந்திரன் முதலான தசலோகபாலகர் நான்காமாவரணத்திலும் தசாயுதங்கள் ஐந்தாமாவரணத்திலும் இருப்பரென மேலான வேதங்கள் சொல்லுமென்பதாம்.

இனிலிங்கபூசையில் ஆவரணங்களுடைய வியாத்தியைச் சொல்லுகின்றனர். (கசுக)

பஞ்சா வரணத் தலம்பக ரும்பொழு, தம்புய கேசரந்
தனி தளந்தம், பீட கண்டம் பிரகிட பீடந், தேடரும்
பிரமச் சிலையிவை யைந்தே.

எ-து. பஞ்சாவரணத்தலங்கள் சொல்லில் பதுமத்தில் கேசரமான கல்லபத்திரத்திலும் தளாக்கிரமான விகிருதவாரியிலும் ஞானரூபமான பீடகண்டத்திலும் கர்தபீசாங்குரமான கிடபீடத்திலும்

* அனுசதாசிவர் பத்தென்றே பல் சித்தாந்தம் பகரும்.

அளவிடப்படாத ஆதார சத்தியான ஆதாரசிலையிலும் முறையே கற்பாவரணம், வித்தியே சுராவரணம் கணேசராவரணம் லோகபாலராவரணம் அத்திராவரணம் வியாபித் திருக்குமென்பதாம். ()

அமல னிருந்தரு ளம்போ ருகத்தின், சமமில் கிழங்கு தான்பிர மாண்டங், கருதிய புனன்முதற் கலைமுடி வாய, விருபத் தொன்பது தத்துவ நாளம், புறவிதழ் மாயைய வித ழாவது, விரல்கெழு சுத்த வித்தை கேசரங், கன்னிகை யெண்ணென கலைகுண் டலியா, வித்தையைம் பத்தோ ரக்கர மதனிற, கருதிய கேசரங் கன்னிகை யதன்மேற், பரவிய வட்டம் பருதி மதிதீ, மருவிய சத்தி யெனவிரி மண்டலம்.

எ-து. நின்மல சிவனுடைய அதிகாரத்தானமாகிய சதாசிவ ரெழுந்தருளி யிருக்கும் பதுமத்தினுடைய ஒப்பற்ற கிழங்கு பிரமாண்டமாகிய பிருதுவிதத்துவமாம். அப்புமுதல்கலையீறாய்ச்சொலலைய இருபத்தொன்பது தத்துவமும் நாளமாம், அமரேசன் முதலாய புவன மெழுபத்திரண்டும் நாளத்தின் கண்டங்களாகிய முள்ளுகளாம், புத்திகுணமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சசற்பாவம் நாளத்தின் சூத்திரமான நூலாம், புறவிதழைச் சுமந்து நிற்கும் முடிச்சுப்படம் மாயா தத்துவமாம், உள்ளிதழ் சுத்தவித்தியா தத்துவமாம், வெற்றியினையுடைய சுத்தவித்தியா புவனகலாசத்திக ளறுபத்துநாலும் கேசரமாம் கன்னிகை, அறுபத்துநாலு கலையாதரமான குண்டலியாம், வித்தை ஐம்பத்தோரக்கரமாம், இதனில் வட்டம், மகேசரத்தில் வட்டம் கன்னிகையில் வட்டம் அதன்மேற்பரவிய வட்டம் நான்கும ஞானம் கிரியை இச்சை ஆதியென்னும் சத்திகளால் வியாபிக்கப்பட்ட சூரி

யமண்டலம் சோமமண்டலம் அக்கினி மண்டலம் பொருந்திய சத்திமண்டலம் எனவிரிந்த மண்டலமாகச் சொல்லப்படு மென்பதாம்

மேதினி யிலுயர் விந்தை வியாத்தி, யான சத்தி மண்
டல மளவாய்த் தீயன விலாத சிவாசன மாகுந் தடமலி
சாதாக் கியமுதற் சமனை, முடிவா கசசிவ மூர்த்திய
தாகுந் தனைமுத லுனமனை யளவு நிலாவிய பரைசிவன்
பூரண மூல மெனப்படுமே.

எ-து. பிருதிவிமுதல மாயையீறான முப்பததொரு தத்துவங்களையும் அதிட்டிக்குஞ் சுத்த வித்தையினுடைய வியாத்தியான சத்தி மண்டலமென்னும் அபரவிந்து அபரநாதம் பரவிந்து பரநாதமாய் வாக்குக்குறறமில்லாத சிவாதனமாவது, தத்தவ முப்பத்தாறையும இதற்குப் பாதாளமாகிய மகாமாயையென்னுங் குடிலையுமாதனமாம், சகள நிட்களமாய் நின்றனுக்கிரகத்தைபபண்ணும சதாசிவமாய நின்ற சுத்த தத்துவ மிருபத்துமூன்றும் இவற்றை யதிட்டிக்கும் சமனை உன்மனையும பரமசிவனுக்குத் திருமேனியாம். சத்தியுபாகனாத திருமேனியென்றும் பிருதுவி முதல் பரையீறாக வியாபித்து நிற்கும் பரமசிவனுடைய தன்மையை மூலமென்பதாம். (கஙச)

இப்படித் தனைமுதற் சமனை யீறாய்ச், செப்பவி யாபித்
தும பரம சிவனது, பொருவி லுயர்பரி பூரணந் தன்னை
யறிவி லழுந்துத லாவாகனமே.

எ-து. இவ்வாறு மூலமந்திரத்தால் தரிசிக்கப்பட்ட மேலான குற்றமற்ற பரிபூரணத்தைச் சிவப்பிரசாதமாகிய வருளிலிருந்து அதிலேயழுந்துவது ஆவாகனமென்பதாம்.

ஆவாகனமென்றும் அபிமுகீகரணமென்றுமிருவகைத்து பிரதிட்டாகாலத்திலே சர்வசங்காரபளவாகச் சிவலிங்கத்தில் சானித்தியமாவதற்குப் பண்ணுஞ் சிவனியாசம ஆவாகனம். தினந்தோறும்பூசாகாலத்தில் சிவலிங்கத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சதாசிவனது நிட்களமாயநான்குமுகத்திலும் வியாபித்திருக்கிற ஈசானமுகந் தன்னைப்பார்க்குமபடிப்பண்ணுவது அபிமுகீகரணம். (கஙடு)

அலையா தமுந்த நிலைபெறல் தாபனம்.

எ-து. மேற்சொன்ன அழுத்தம நிலைபெறுகப் பொருந்துவது தாபனமெனபதாம். (கஙசு)

இவன்றன தறிவு சிவன்பூரணத்திலுரு, சிவன்பூரணத்துவ மிவன்றன தறிவுனு, மொன்றையொன் றகலாதுறவுசெய் திருபப, தொன்றிய சந்நிதானமென் றுரைப்பர்.

எ-து. பெத்தநிலையில், சிவனதறிவுக்கு மறிவாகிய பூரணமுள்ளளவும் இவனறியுந் தாசோகவறிவும், இவனது தாசோகமாகியவறிவுள்ளளவுஞ் சிவனதனுக்கிரகமும் இடைவிடாமலொன்றியன்னியோன்னியமாகுந் தன்மையைச் சந்நிதானமென்பதாம். (கஙஎ)

இவனிடந் துறுமறி வென்று மொழியாச் சமையது
*தானே சந்நிரோ தனமே.

எ-து. கீழ்ச்சொன்ன தன்மையாகிற இரண்டுறுதலொழியாம லிருக்கிற அறிவே சந்நிரோதனமென்பதாம். (கஙஅ.

---

*தானென்பது கட்டுரைச் சுவைபடநின்றது பிறண்டுங்காண்க;

*பாத்திய வாச மருக்கியம் பமுக்க, வான்மசுத்தி நிமி
த்த மாகவு, மறுமல மானை நல்வீட் டின்பங் குறுமுந
லேது வாகவுங் கொடுத்து.

எ-து. கீழ்ச்சொன்னநிலையில் சிவனுடையபிரகாசமாகிய இச்சாஞானக்கிரியைகள் பொருந்தினதானமாகிய சிபாதத்தில் பொருந்துவதுபாத்தியம், சத்திகளுடைய விளக்கமாகிய அருளென்னும் தன்மையையுடைய திருமுகத்திலே பொருந்துவது ஆசமனம், திருமுகமென்னுமருளைக்கழலும் தன்மையாகிய திருமுடியிலே பொருந்துவது அருக்கியம, இவைச்சதுதிகாரியமாதலால தனுகரணபுவன போகமாகிய பகுற்றத்தைக் கழுனறிருக்கையே ஆன்மசுத்தி, சுத்தசைதன்னியபுட்பத்தை நிட்களமாகியானபரமசிவனிடத்தில் சாயுச்சிய வேதுவாகக்கொடுக்கவென்பதாம.

கிரியாபூசைபண்ணுமிடத்து ‡மகேசுரமாகிய பாதத்திலும்சதாசிவமாகிய முகத்திலும் நிட்களமாகிற முடியிலும பாத்திய ஆசமன அருக்கியங்களை ஆன்மசுத்தி நிமித்தமாகக் கொடுத்து நிட்களமான வானந்தம் பெருகைக்கு முடியிலே புட்பம் சாத்துவது. (௧௩௯)

நிகழ்சல சுத்தி நிமித்த மாக, மகிழ்வுட னேதிரு மஞ்சன
னம் பண்ணி.

எ-து. அருட்போதமே மலமாகையால் அந்தப் போதமாகிய மலத்தை நீக்கத்திருமஞ்சனமாட்டுவதென்பதாம் (௧௪௦)

நீங்கருங் கருமா சுத்தி நிமித்தந், தீங்கறு சுத்துவத் திர
யஞ் சாத்தி.

---

*இச்சூத்திரமுதல்-௧௫௦-வது சூத்திரம்வரையில குளகம்.

‡ இங்கு மகேசுரம்=சகளம், சதாசிவம=சகளநிட்களம், திருமுடி=நிட்களம்.

எ-து. போதங்கழலுமவதரத்தில் மனோவாக்குக் காயத்தால் வந்தகன்மவாதனையைக் கழுவுவது குற்றமற்றதத்துவத்திரயம்.

சஞ்சிதவாகாமியபிராரதத்துவம் நீங்குவதேசுத்துவத்திரயம் ()

ஞான விளக்க நண்ணுதற் பொருட்டுத், தூப தீபந் துறைநந்தினி தளிந்து.

எ-து. வாதனையைக கழறறுவது கிரியாசத்தியாதலால் அந்தக் கிரியாசததி தூபமாம, ஞானசததியின் வாசமாட ஞான விளககமாயிருத்தல் தீபமாம், ஆகலின் அறியாமையைநீக்கி யறிவைக்கொடுக்கப்புகுவதே தூபதீபமென்பதாம். (௧௬௨)

சட்குணந் தனக்குச் சார்தநீ பொருட்டுப், பொக்கமில் போகாங் கம்பூ சித்து.

எ-து. சர்வஞ்ஞத்துவம் பரிபூரணததுவம் அனுதிபோதத்துவம்சுதந்தரதத்துவம் அலுத்தசத்தியத்துவம் அனாதத சததித்துவம் என்னும் சிவகுணமாறும பெறுதல் மெய்யாகிய போகாங்க பூசையென்பதாம்.

சிவபோகத்துக்கங்கமாகிய சிவகுணங்களைப் பெறுதல் போகாங்கபூசை. (௧௬௩)

பின்மன மமைவு பிறத்தற் பொருட்டு, நைவேத் திய முக வாசமு நல்கி.

எ-து. அனுதியிலே கிருத்தியத்தை யுடைய சிவனுக்குப் பராபரப்போதக் கழறறியே திருததியாதலால் பராபரபோதமாகிய தற்போததைத நைவேத்தியமும முகவாசகமுமாகக் கொடுப்பதென்பதாம்.

பெததத்தன்மையி னிறைவே நைவேததியம நிறைவுகுன்றுமையே முகவாசம். (௧௬௪)

மூவகைத் துக்க முடிகையின் பொருட்டுப் பாவக மா
னைவித்திரஞ் சாத்தி.

எ-து. தைவிகம் பௌதிகம் ஆன்மிகம் என்னு மூவகையான வாதனையாகிய துக்கத்தை நீக்குவது பாவிக்கப்பட்ட பௌத்திர மென்பதாம.

மனோவாக்குக் காயமிறந்த விடத்தில் முன்னழியாம லதிட்டித்து நின்ற இச்சாஞானக் கிரியையினதுண்மையைப் பொருந்துவது பௌத்திரம்- (கசரு)

எல்லா நன்மையு மெய்துதற் பொருட்டு நல்ல செபத்
தை நயந்துநி வேதித்து.

எ-து சர்வகுணங்களுங் கழன்று மோக்கம் பெறுதற்கு அகார உகார மகார விந்து நாதத்தின் கழற்றியே செபமாதலால் செபமாகிய வுரையை நீங்குவது செப நிவேதன மென்பதாம். (கசசு)

மூலமந்திரத்தை இலயாந்தமாக உச்சரித்து மேலான பஞ்சாக்கரத்தின் நிலையைக் கூடுவது செப நிவேதனம.

அயன்மா லிவர்கீ ழாகையின் பொருட்டுச் சயமான புற
வெதிர் தண்டம் பண்ணி.

எ-து. தற்போத மென்னுமதிகாரத்தை நடத்தும் பிரமவிட்டுணுக்களால் ஞானக்கிரியைகளை நீங்கி நாயகன் அடிமையாய் நிற்குந் தன்மைநமஸ்கார மென்பதாம்.

வணங்குகிறவர்கள் பிரமவிட்டுணுக்கள் ஆகையால் அவர்கள்

*மூவென்பது மூன்றென்னு மெண்ணுக்கு ஆதேசமாம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
... IYER LIBRARY

தொழிலையும் அவர்களை யதிட்டிக்கும் சூக்குமமான ஞானக்கிரியை
கள் அதிகாரத்தையும் நீங்குவது நமஸ்காரம். (கசஎ)

அகண்டம தாகிய வமலனை யிப்படிச், சகளம தாகத் தா
ன்பூ சித்தபின் னகளசகள மாகையின் பொருட்டு, முகனு
ற செபித்தபின் முன்போல் நிட்கள, தானாக வுருசெப
தற்பணம் பண்ணி.

எ-து. நின்மலனாகிய பரமசிவனது சத்தியுபாதிகளைத் தரிசித்தல் பூசை இப்படிச் சகளபூசை பண்ணினபின்பு அந்தச் சத்தியுபாதிகளையும் அவற்றை நடத்தும் சீவோபாதிகளையும் பின்னமறத் தரிசித்தல செப தற்பணமெனபதாம்.

பஞ்ச கிருத்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்டுச் சத்தியுபாதி சிவவுபாதிகளற்று முன்புள்ளநிட்கள பாவத்தைத் தரிசிப்பது செப தற்பணம். (கசஅ)

தானுவை விட்டுந் தான்பிரி யாமல், வேறு மென்று
மீளவும் பூசித் தலைவற வேதா னமல னிடத்தினிலைபெ
ற வேண்டித் தனைநிவேதித்து.

எ-து- கிருத்திய காரணமான பரசிவத்தை யடைந்தவன் மீண்டும் பஞ்ச கிருத்தியத்தில் அகப்படா திருத்தலையே அட்டபுட்பமாகச்சாத்தி ஆன்மகாரியமாகச் சிவனுபாதியடைந்தாலும் ஆன்மசீவோபாதியைப் பொருந்தாமல் அதற்கதீதமாய் அலைவற்று நின்மலமாயுள்ள பரசிவத்தில் சலமற்றிருப்பதே ஆன்ம நிவேதன மென்பதாம். (கசகூ)

அசுத்ததத்துவங்களை யன்னியமாக்கி, யுறச்சிவன் பரிபூ

ரணமுள வளவு, மிகுந்துணர் ஞான விழியாற் பார்
த்து, நிலைபெறு சுதந்தமு மாயநின் மலமாய், நலைசந்
தியமாய், ஞான மயமா, யாதி யந்த மோதுவ தன்று,
யாதொன் றினும்பிறி வின்மை யுடைத்தாய, முந்நூற்
றறுபான் மூன்று மெனச்சொலு, நாற்ச மயிக ளாலறி
வரிதாய்ச, சாந்தமு மாயுரை தருநிட் களமா, யேந்தா
னந்தமு மாயன் னியமாய், நியதி காலங் களைநீங் கியதா
ய்த், தூயாதீத காரிய சூனிய மாகிக், காரண சூனிய மாகி
ந கம்பமற் , றுரையுணர் விறந்த தாகி யுயர்ந்த, பரம
சிவனது பாங்கினி லாங்கே, திருமிகு ஞான நேத்திரஞ்
சேர்த்திச, சேருமின் னிலையைத் திவ்விய ஞானத,
தாலறி கல்பரா முகவருக கியமே.

எ-து. பந்தமாயுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவங்களையும் அன்னியமாக்கிக் கிரியையாகிய சுத்தவித்தியா புவனத்திலிருந்து மயேசுர முதலஞ்ஞானமீறான சிவோபாதிகளையும் இவற்றில் வியாபித்திருக்கும் பரிபூரணமாகிய பரசிவத்தையும் மேலான அறிவினலறிந்து தானதற்கதீதமாயிருந்து அநாதிசுத்தமாய் மலரகிதமாய் நல்லவுண்மையாய் அனுபவமேவடிவாய் முதல்நடு இறுதியற்றதாய்ச் சர்வான்மாக்களுக்கும் உயிர்க்குயிராய் மாயாவாதிமுதல் ஐக்யவாதியீறான முந்நூற்றறுபத்து மூன்று சமயிகளாலும் அளவிடுதற்கரிதாய் விகாரமற்றதாய் நிட்களமென்று சொல்லப்பட்டுள்ளதாய் வேறுபாடில்லாததாய்க் காலநியதிக்கப் பாலாய்ப் போகத்தை நீக்குங் காரிய

தத்துவமான நாதவிந்துக்களுக்கப்பாலாய் அதற்குக்காரணமான ஞான க்கிரியைகளை நீங்கியுற்றதாய் அசைவற்று வாக்குமனதீத கோசர மாய் மேலான அனுபவ சிவனிடத்தில் நன்மைமிகுந்த அருளைக் காலடைந்து அப்படி அனுபவ நிலையையடைந்த தன்மையு மழிந்து நிற்பது பராமுக வருக்கியமென்பதாம. (கரு0)

இந்த நிலையிற் றரிசன மென்று, மந்தா திருப்பது ஞா
ன பூசை, யந்தரி யாகமு மாம்புற யாகமு, மிந்த நெறி
பிறி விலலா தாதலிற், புந்தியில ஞான பூசையென றது
வே.

எ-து. கீழ்ச்சொன்ன தரிசனம் அந்தரியாக பூசையாதலால் ஞானக்கிரியை சேர்ந்து தொழிலுடன் கூடியுள்ள பகிர்முகமாகிற கிரியாபூசையிலும் இத்தத் தரிசனம் ஒழியாதிருத்தலால் அந்த விரு வகைப்பட்ட பூசைகளு மொருதன்மையாயறிதல் ஞானபூசை இந் தத் தரிசனமன்றிப் பகிர்யாகமாகிற கிரியாபூசையே பிரதானமாய் அந்தர்யாகத்திற் சிறிது தரிசனமுங்கூடி அந்தர்யாக மென்றும் பகிர்யாகமென்றும் பூசிப்பது பொய்யாத கிரியாபூசை யெனப தாம். (கருக)

இப்படி யிடையற விதய கமலத், தற்புத முதல்வனை ய
ருச்சனை புரிபவர், தப்பற வடைகுவர் சாயுச்சியமே.

எ-து. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தரிசனமாகிய ஞானபூசை யிலே அற்புதமுதல்வனாகிய அனுபோகசிவனைப் பூசைபண்ணுஞ் சீவன்முத்தர் நிலைபெறுன சாயுச்சியமே பெறுகை சந்தேகமில்லை யென்பதாம். (கருஉ)

சதாசிவநாயனார் ஆதனம் மூர்த்தி மூலம் முதலிய வருமாறு. தானம் பதுமமாம்; அதன்கிழங்கு பிருதவியாம்; அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம்-சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்ஙுவை ஆக்ராணம - சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் - வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் - மனம் புத்தி ஆங்காரம் சித்தம்-புருடன் ராகம் வித்தை நியதி காலம் கலை இவை யிருபத்தொன்பதும் நாளமாம்; அமரேசன்முதல் விசே தனீறான புவனம் எழுபத்திரண்டும் நாளத்தின் முள்ளுகளாம்; புத்திகுணமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாசற்பாவம் நாளத்தின் சூத்திரமானநூலாம், புறவிதழைச் சுமந்துநிற்கும் முடிச்சுப்படம் மாயையாம்; உள்ளிதழ் சுத்தவித்தையாம்; கலாசத்திகள் அறுபத்துநாலுங் கேசரமாம்; மகேசுரம் காயில்வட்டமாம்; சதாசிவம் விதையாம்; வட்டம் சத்தியாம்; இங்ஙனம் பிருதுவிமுதல் சத்தியீறான முப்பத்தைந்து தத்துவங்களும் சதாசிவநாயனாருக்கு ஆதனமாம்.

அபரவிந்துகலைகளும் அபரநாதகலைகளும் பரவிந்துகலைகளும் பரநாதகலைகளும் பஞ்சசத்திகளும் சதாசிவநாயனாருக்குமூர்த்தியாம்.

பிருதுவிமுதல் சமனையீறாக வியாபிக்கும் பரமசிவன் சதாசிவநாயனாருக்கு மூலமாம்.

திருவிழா வரலாறு - முதல்விழா பிரகிருதிநடனம், இரண்டாம்விழா இருவினைநடனம், மூன்றாம்விழா முக்குணநடனம், நாலாம்விழா அந்தக்கரணநடனம், ஐந்தாம்விழா பஞ்சேந்திரிய நடனம், ஆறாம்விழா காமாதியாரண நடனம், ஏழாம்விழா சப்தகோடி மகாமந்திரபத நடனம், எட்டாம்விழா வித்தியாதத்துவமும் ஆணவமும் நடனம். திருக்காப்புநாள் திரோதாயிநடனம், திருச்சாந்து திருவெழுச்சியில் சுபாபதநடனம், திருவுலாப் புறத்தில் சத்திமுத்தி நடனம் திருவணர்தலில் வாதனைநடனம், பத்தாம் விழாவில் பேரின்பாதீத நடனம், பதினொராம்விழாவில் பதிபசுபாச நடனம்.

சதாசிவரூபஞ்சம்பூரணம்.

உ

சிவமயம்.

புத்தகவிளம்பரம்.

	ரூ.	அ.	பை.
ஜீவரக்ஷாமிர்தம் ...	5	8	0
தைலவருக்கச்சுருக்கம்	1	8	0
சிதம்பரசபாநாதபுராணம்	1	0	0
சீகாழித்தலபுராணம்	1	0	0
சிவகர்ணாமிர்தம் ...	0	12	0
நீர்நிறக்குறிநெய்க்குறிசாத்திரமூலமுமுரையும்	0	8	0
சதாசிவரூபமூலமுமுரையும்	0	2	0
சிவராத்திரிபுராணவசனம்	0	2	0
சடாட்சரமாறல்யந்திரங்களுடன்	0	2	0
திருவாலங்காட்டுபுராணச்சுருக்கம் ...	0	2	0
வடதிருமுல்லைவாயலந்தாதி	0	1	0
திருத்தணிகையாற்றுப்படை	0	1	0
மாலையந்தாதி ...	0	1	0
சித்தாந்தக்கட்டளை	0	1	0
சத்துருசங்காரவேற்பதிகம்	0	0	6
இடும்பன்கவசம், கடம்பன்கவசம்	0	0	6
நால்வர்தாலாட்டு	0	0	6
நெஞ்சவிடுதூது	0	0	3
திருவாலங்காட்டு ஊர்த்த தாண்டவர் தோத்திரப்பா, கணபதிநாமாவளியுடன் ...	0	0	3
"விட்டுணுஅவதூஷணபரிகார" நிக்கிரகம்	0	0	3
கார்தமகாசங்கிரகம்	0	2	0
திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும், பரிமேலழகருரையும்	0	2	0

சென்னை வைதிக சுத்தாத்வித சித்தாந்த சைவசபையின்

காரியதரிசியாகிய,

வல்லை - சண்முகசுந்தர முதலியார்.

15 - முத்துகிருஷ்ணன்வீதி, பெத்துநாய்க்கன் பேட்டை.